Europeiska unionens
officiella tidning

C 82

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioandra årgången

4 mars 2019

Innehållsförteckning

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 82/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V *Yttranden*

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 82/02 Mål C-415/18 P: Överklagande ingett den 22 juni 2018 av CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 19 april 2018 i mål T-606/17, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH mot Europeiska kommissionen 2

2019/C 82/03 Mål C-682/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 november 2018 – LF mot Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH . . . 2

2019/C 82/04 Mål C-683/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 november 2018 – Elsevier Inc. mot Cyando AG 4

2019/C 82/05 Mål C-693/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 29 oktober 2018 – Procureur de la République mot X 5

2019/C 82/06 Mål C-702/18: Överklagande ingett den 9 november 2018 av Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe "Primart" Marek Łukasiewicz av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 12 september 2018 i mål T-584/17, Primart mot EUIPO 6

SV

Vissa uppgifter i denna utgåva kan inte längre lämnas ut p.g.a. skyddet av personuppgifter och/eller av sekretesskäl, och därför har en ny giltig version publicerats.

2019/C 82/07 Mål C-714/18: Överklagande ingett den 14 november 2018 av ACTC GmbH av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 13 september 2018 i mål T-94/17, ACTC mot EUIPO 8

2019/C 82/08 Mål C-715/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15 november 2018 – Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V. mot Finanzamt Cuxhaven 9

2019/C 82/09 Mål C-751/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 3 december 2018 – Totalmédia – Marketing Direto e Publicidade SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira 10

2019/C 82/10 Mål C-761/18 P: Överklagande ingett den 3 december 2018 av Päivi Leino-Sandberg av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 20 september 2018 i mål T-421/17, Leino-Sandberg mot parlamentet 10

2019/C 82/11 Mål C-766/18 P: Överklagande ingett den 5 december 2018 av Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 25 september 2018 i mål T-328/17, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mot EUIPO 11

2019/C 82/12 Mål C-767/18 P: Överklagande ingett den 5 december 2018 av Republiken Cypern av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 25 september 2018 i mål T-384/17, Cypern mot EUIPO 12

2019/C 82/13 Mål C-776/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Erding (Tyskland) den 10 december 2018 – U.B. och T.V. mot Eurowings GmbH 13

2019/C 82/14 Mål C-801/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luxemburg) den 19 december 2018 – EU mot Caisse pour l'avenir des enfants 14

2019/C 82/15 Mål C-802/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luxemburg) den 19 december 2018 – Caisse pour l'avenir des enfants mot FV och GW 15

2019/C 82/16 Mål C-803/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 20 december 2018 – AAS BALTA mot UAB GRIFS AG 15

2019/C 82/17 Mål C-810/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd Trnava (Slovakien) den 21 december 2018 – DHL Logistics (Slovacchia), spol. s r.o. mot Finančné riaditeľstvo SR 16

2019/C 82/18 Mål C-817/18 P: Överklagande ingett den 21 december 2018 av Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland m.fl. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 15 oktober 2018 i mål T-79/16, Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters m.fl. mot kommissionen 17

2019/C 82/19 Mål C-828/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de commerce de Paris (Frankrike) den 24 december 2018 – Trendsetteuse SARL mot DCA SARL 18

2019/C 82/20 Mål C-829/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 27 december 2018 – Crédit Logement SA mot OE 18

2019/C 82/21 Mål C-833/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de l'entreprise de Liège (Belgien) den 31 december 2018 – SI, Brompton Bicycle Ltd mot Chedech / Get2Get 19

2019/C 82/22 Mål C-12/19 P: Överklagande ingett den 7 januari 2019 av Mylène Troszczynski av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 8 november 2018 i mål T-550/17, Troszczynski mot parlamentet 20

2019/C 82/23 Mål C-38/19 P: Överklagande ingett den 21 januari 2019 av Marion Le Pen av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 28 november 2018 i mål T-161/17, Le Pen mot parlamentet . . 21

Tribunalen

2019/C 82/24 Mål T-167/13: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Comune di Milano mot kommissionen (Statligt stöd — Marktjänster — Kapitaltillskott som gjorts av SEA till förmån för Sea Handling — Beslut om att stödet är oförenligt med den inre marknaden och ska återkrävas — Begreppet stöd — Stöd som kan tillskrivas staten — Kriteriet om en privat investerare — Kontradiktoriska principen — Rätten till försvar — Rätten till god förvaltning — Berättigade förväntningar) 23

2019/C 82/25 Mål T-498/14: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Deutsche Umwelthilfe mot kommissionen (Tillgång till handlingar — Handlingar rörande skriftväxlingen mellan kommissionen och företag och biltillverkare angående köldmediet R1234yf som används i motorfordon — Handlingar som inte förtecknats — Ny grund som åberopas under förfarandet — Avvisning — Åtgärd för processledning genom vilken föreskrevs företeende av de omtvistade handlingarna i enlighet med artikel 104 i rättegångsreglerna — Undantag från principen om ett kontradiktoriskt förfarande — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Undantag avseende skydd för affärsintressen — Allmänintresse av att uppgifterna utlämnas — Avvägning — Förordning (EG) nr 1367/2006 — Artikel 6.1 — Övervägande allmänintresse av utlämnande av miljöinformation eller information om miljöutsläpp — Allmän presumtion — Delvis avslag på begäran om tillgång till handlingar — Anledning saknas att döma i saken) 23

2019/C 82/26 Mål T-677/14: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Biogaran mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF konstateras — Avtal som syftar till att fördröja, eller till och med hindra, marknadsinträdet för generiska versioner av perindopril — Ett dotterbolags deltagande i den överträdelse som moderbolaget begått — Ansvar för överträdelsen — Solidariskt ansvar — Tak för böterna) 24

2019/C 82/27 Mål T-679/14: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Teva UK m.fl. mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Principen om opartiskhet — Samråd med rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor — Förlikningsavtal i patenttvister och tvister om exklusiva inköp — Potentiell konkurrens — Konkurrensbegränsning genom syfte — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Villkoren för undantag enligt artikel 101.3 FEUF — Böter) 25

2019/C 82/28 Mål T-680/14: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Lupin mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Förlikningsavtal i patenttvister — Avtal om teknikförvärv — Konkurrensbegränsning genom syfte — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Böter) 26

2019/C 82/29 Mål T-682/14: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Mylan Laboratories och Mylan mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Förlikningsavtal i patenttvister — Potentiell konkurrens — Konkurrensbegränsning genom syfte — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Ansvar för överträdelsen — Böter) 26

2019/C 82/30 Mål T-684/14: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Krka mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Förlikningsavtal i patenttvister — Licensavtal — Avtal om teknikförvärv — Konkurrensbegränsning genom syfte — Konkurrensbegränsning genom resultat — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt) 27

2019/C 82/31 Mål T-691/14: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Servier m.fl. mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Missbruk av dominerande ställning — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF konstateras — Principen om opartiskhet — Samråd med rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor — Rätt till ett effektivt rättsmedel — Talefristens längd i förhållande till det angripna beslutets längd — Förlikningsavtal i patenttvister — Licensavtal — Avtal om teknikförvärv — Exklusivt inköpsavtal — Potentiell konkurrens — Konkurrensbegränsning genom syfte — Konkurrensbegränsning genom resultat — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Fråga huruvida det ska anses vara fråga om olika överträdelser eller en enda överträdelse — Definition av den relevanta marknaden utifrån det berörda läkemedlets molekyl — Böter — Kumulation av böter enligt artiklarna 101 och 102 FEUF — Legalitetsprincipen — Värdet på försäljningen — Beräkningsmetod vid flera överträdelser på samma marknader) 28

2019/C 82/32 Mål T-701/14: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Niche Generics mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Förlikningsavtal i patenttvister — Administrativt förfarande — Sekretesskydd för kommunikation mellan advokat och klient — Potentiell konkurrens — Konkurrensbegränsning genom syfte — Huruvida begränsningen är objektivt nödvändig — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Villkoren för undantag enligt artikel 101.3 FEUF — Böter — Tak på 10 procent — Ansvar för överträdelsen) 29

2019/C 82/33 Mål T-705/14: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Unichem Laboratories mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Förlikningsavtal i patenttvister — Kommissionens territoriella befogenhet — Ansvar för överträdelsen — Administrativt förfarande — Sekretesskydd för kommunikation mellan advokat och klient — Potentiell konkurrens — Konkurrensbegränsning genom syfte — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Villkoren för undantag enligt artikel 101.3 FEUF — Böter) 30

2019/C 82/34 Mål T-827/14: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Deutsche Telekom mot kommissionen (Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Slovakiska marknaden för telekommunikationer med hög hastighet — Utomstående företags tillträde till accessnätet tillhörande den etablerade operatören på marknaden — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet konstateras — En enda, fortlöpande överträdelse — Begreppet missbruk — Nekat tillträde — Marginalpress — Beräkning av marginalpressen — Kriteriet om lika effektiv konkurrent — Rätten till försvar — Moderbolagets ansvar för dotterbolagets överträdelse — Avgörande inflytande över dotterbolagens affärspolicy — Faktiskt utövande — Bevisbörda — Beräkning av böternas belopp — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Böter som endast åläggs moderbolaget på grund av upprepad överträdelse och med tillämpning av en multiplikationsfaktor i avskräckande syfte) 30

2019/C 82/35 Mål T-851/14: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Slovak Telekom mot kommissionen (Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Slovakiska marknaden för telekommunikationer med hög hastighet — Utomstående företags tillträde till accessnätet tillhörande den etablerade operatören på marknaden — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet konstateras — En enda, fortlöpande överträdelse — Begreppet missbruk — Nekat tillträde — Marginalpress — Beräkning av marginalpressen — Kriteriet om lika effektiv konkurrent — Rätten till försvar — Moderbolagets ansvar för dotterbolagets överträdelse — Avgörande inflytande över dotterbolagens affärspolicy — Faktiskt utövande — Bevisbörda — Beräkning av böternas belopp — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter) 32

2019/C 82/36 Mål T-111/15: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen (Statligt stöd — Avtal som slutits av den blandade ägargruppen till flygplatserna i Charente med Ryanair och dess dotterbolag Airport Marketing Services — Flygplatstjänster — Marknadsföringstjänster — Beslut, i vilket det fastställs att stödet är oförenligt med den inre marknaden och att det ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Statens ansvar — Handels- och industrikammaren — Fördel — Villkoret om en privat investerare — Återkrav — Artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet — Rätten att yttra sig) 33

2019/C 82/37 Mål T-165/15: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen (Statligt stöd — Avtal som slutits av handels- och industrikammaren i Pau-Béarn med Ryanair och dess dotterbolag Airport Marketing Services — Flygplatstjänster — Marknadsföringstjänster — Beslut, i vilket det fastställs att stödet är oförenligt med den inre marknaden och att det ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Statens ansvar — Handels- och industrikammaren — Fördel — Villkoret om en privat investerare — Återkrav — Artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet — Rätten att bli hörd) 34

2019/C 82/38 Mål T-284/15: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – AlzChem mot kommissionen (Statligt stöd — Kemisk industri — Beslut att fortsätta driften av ett företag under en konkurs — Beslut i vilket det konstateras att det inte är fråga om statligt stöd — Talan om ogiltigförklaring — Villkoret personligen berörd — Upptagande till sakprövning — Begreppet statligt stöd — Fördel — ”Privat fordringsägare”-kriteriet — Huruvida stödet kan tillskrivas staten — Motiveringsskyldighet) 34

2019/C 82/39 Mål T-558/15: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Iran Insurance mot rådet (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran — Frysning av tillgångar — Upptagande och bibehållande av sökandens namn i förteckningar över personer och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder — Ekonomisk skada — Ideell skada) 35

2019/C 82/40 Mål T-559/15: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Post Bank Iran mot rådet (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran — Frysning av tillgångar — Upptagande och bibehållande av sökandens namn på förteckningarna över personer och enheter som är föremål för restriktiva åtgärder — Ideell skada) . 36

2019/C 82/41 Mål T-591/15: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Transavia Airlines mot kommissionen (Statligt stöd — Avtal om flygplats- och marknadsföringstjänster — Avtal mellan handels- och industrikammaren i Pau-Béarn och Transavia — Beslut att förklara stöd oförenligt med den inre marknaden och om återkrav av stödet — Begreppet statligt stöd — Stöd som kan tillskrivas staten — Handels- och industrikammare — Fördel — ”Privat investerare”-kriteriet — Återkrav — Artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Rätt till tillgång till handlingarna i ärendet — Rätten att yttra sig) 37

2019/C 82/42 Mål T-630/15: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Scandlines Danmark och Scandlines Deutschland mot kommissionen (Statligt stöd — Offentlig finansiering av en fastjärnvägsförbindelse över Fehmarnsund — Individuellt stöd — Beslut att inte framställa invändningar — Beslut varigenom det fastställts att fråga inte är om statligt stöd och stödet är förenligt med den inre marknaden — Begreppet statligt stöd — Skada på konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna — Villkor för förenlighet — Stöd som är avsett att främja genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse — Behov av stöd — Stimulanseffekt — Stödets proportionalitet — Allvarliga svårigheter som motiverar att ett formellt granskningsförfarande inleds — Motiveringsskyldighet — Meddelande om statligt stöd som är avsett att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse) 37

2019/C 82/43 Mål T-631/15: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Stena Line Scandinavia mot kommissionen (Statligt stöd — Offentlig finansiering av en fastjärnvägsförbindelse över Fehmarnsund — Individuellt stöd — Beslut att inte framställa invändningar — Beslut varigenom det fastställts att fråga inte är om statligt stöd och stödet är förenligt med den inre marknaden — Begreppet statligt stöd — Skada på konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna — Villkor för förenlighet — Stöd som är avsett att främja genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse — Behov av stöd — Stimulanseffekt — Stödets proportionalitet — Allvarliga svårigheter som motiverar att ett formellt granskningsförfarande inleds — Motiveringsskyldighet — Meddelande om statligt stöd som är avsett att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse) 38

2019/C 82/44 Mål T-53/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ryanair och Airport Marketing Services mot kommisionen (Statligt stöd — Avtal mellan å ena sidan Chambre de commerce et d'industrie de Nîmes-Uzès-Le Vigan och å andra sidan Ryanair och dess dotterbolag Airport Marketing Services — Flygplatstjänster — Marknadsföringstjänster — Beslut att förklara stödet oförenligt med den inre marknaden och om återkrav av stödet — Begreppet statligt stöd — Huruvida stödet kan tillskrivas staten — Industri- och handelskammaren — Fördel — "Privat investerare"-kriteriet — Återkrav — Artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Tillgång till handlingarna i ärendet — Rätten att yttra sig) 39

2019/C 82/45 Mål T-77/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ryanair et Airport Marketing Services mot kommissionen (Statligt stöd — Avtal som ingåtts med flygbolaget Ryanair och dess dotterbolag Airport Marketing Services — Flygplatstjänster — Beslut i vilket stödet förklaras oförenligt med den inre marknaden och i vilket medlemsstaten föreläggs att återkräva detta — Begreppet statligt stöd — Fördel — "Privat investerare"-kriteriet — Återbetalning — Selektivitet) 40

2019/C 82/46 Mål T-165/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ryanair et Airport Marketing Services mot kommissionen (Statligt stöd — Avtal som ingåtts med flygbolaget Ryanair och dess dotterbolag Airport Marketing Services — Flygplatstjänster — Marknadsföringstjänster — Beslut att förklara stöd oförenligt med den inre marknaden och om återkrav av stödet — Begreppet statligt stöd — Fördel — "Privat investerare"-kriteriet — Återkrav — Artikel 41 i Europeiska unionens staga om de grundläggande rättigheterna — Tillgång till handlingarna i ärendet — Rätten att yttra sig) 41

2019/C 82/47 Mål T-290/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Fruits de Ponent mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Jordbruk — Marknaderna för persikor och nektariner — Störningar som inträffat under regleringsåret 2014 — Ryskt importförbud — Tillfälliga undantagsåtgärder till stöd för producenterna — Delegerade förordningarna (EU) nr 913/2014 och (EU) nr 932/2014 — Rättsregler som har till syfte att ge enskilda rättigheter — Omsorgsplikt och principen om god förvaltningssed — Tillräckligt klar överträdelse — Orsakssamband) 42

2019/C 82/48 Förenade målen T-339/16, T-352/16 och T-391/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ville de Paris, Ville de Bruxelles och Ayuntamiento de Madrid mot kommissionen (Miljö — Förordning (EU) 2016/646 — Utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 6) — Fastställande, såvitt avser kväveoxidutsläpp, av värden som inte får överskridas (not-to-exceed (NTE)) vid provning vid verklig körning (real driving emission (RDE)) — Talan om ogiltigförklaring — Kommunala myndigheters behörighet i fråga om miljöskydd att införa trafikbegränsningar för vissa fordon — Villkoret direkt berörd — Upptagande till sakprövning — Kommissionen saknar behörighet — Iakttagande av överordnade rättsregler — Anpassning i tiden av verkningarna av en dom om ogiltigförklaring — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Ersättning för påstådd skada på renommé och anseende) 42

2019/C 82/49 Mål T-530/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Schubert m.fl. mot kommissionen (Personalmål — Lön — Årlig anpassning av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda — Förordningarna (EU) nr 422/2014 och 423/2014 — Anpassning av lönerna för åren 2011 och 2012 — Motiveringsskyldighet — Proportionalitet — Berättigade förväntningar — Regler avseende social dialog) 43

2019/C 82/50 Förenade målen T-543/16 och T-544/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Carpenito m. fl. mot rådet (Personalmål — Lön — Årlig anpassning av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda — Förordning (EU) nr 422/2014 och nr 423/2014 — Justering av lönerna och pensionerna för åren 2011 och 2012 — Motiveringsskyldighet — Proportionalitet — Berättigade förväntningar — Regler om social dialog) 44

2019/C 82/51 Mål T-591/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Wahlström mot Frontex (Personalmål — Tillfälligt anställda — Frontex — Beslut att inte förlänga ett tidsbegränsat avtal — Artikel 8 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna — Omsorgsplikt — Användning av en ogiltigförklarad utvärderingsrapport — Uppenbart oriktig bedömning — Ansvar — Rättegångskostnader — Billighet — Artikel 135.1 i rättegångsreglerna) 45

2019/C 82/52 Mål T-632/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Haeberlen mot Enisa (Personalmål — Lön — Årlig anpassning av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda — Förordningarna (EU) nr 422/2014 och 423/2014 — Anpassning av lönerna och pensionerna för åren 2011 och 2012 — Motiveringsskyldighet — Proportionalitet — Berättigade förväntningar — Regler om dialogen mellan arbetsmarknadens parter) 46

2019/C 82/53 Mål T-672/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – C=Holdings mot EUIPO – Trademarkers (C=commodore) (”EU-varumärke — Upphävandeförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket C=commodore — Ansökan om ogiltigförklaring av verkan av en internationell registrering — Artikel 158.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 198.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009 (nu artikel 58.1 a i förordning 2017/1001) — Varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk i samband med vissa av de varor och tjänster som avses med den internationella registreringen — Skälig grund för att varumärket inte har använts”) 47

2019/C 82/54 Mål T-689/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Pipiliagkas mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Tjänsteplacering — Beslut med retroaktiv verkan — Artikel 22a i tjänsteföreskrifterna — Myndigheten saknar befogenhet — Skadeståndsansvar — Skadestånd för materiella och ideella skador) 47

2019/C 82/55 Mål T-743/16 RENV: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – CX mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Disciplinåtgärd — Avsättning från tjänsten — Rätten till försvar — Omsorgsplikt — Artikel 22.1 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna — Artiklarna 41 och 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Skadeståndsansvar — Verklig skada — Orsakssamband) 48

2019/C 82/56 Mål T-830/16: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Monolith Frost mot EUIPO– Dovgan (PLOMBIR) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket PLOMBIR — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) — Prövning av sakförhållandena — Artikel 76.1 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 95.1 i förordning 2017/1001) — Bevis som åberopats först vid tribunalen) 49

2019/C 82/57 Mål T-247/17: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Azarov mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Ukraina — Frysning av tillgångar — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser — Bibehållande av sökandens namn på förteckningen — Rätt till egendom — Rätt att utöva en ekonomisk verksamhet — Uppenbart oriktig bedömning) 50

2019/C 82/58 Mål T-274/17: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Monster Energy mot EUIPO – Bösel (MONSTER DIP) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-figurmärket MONSTER DIP — Äldre EU-ordmärke och äldre EU-figurmärke samt ett ej registrerat kännetecken som använts i näringsverksamhet, vilka samtliga innehåller ordet ”monster” — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Risk för vilseledande association föreligger inte — Artikel 8.4 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.4 i förordning 2017/1001) — Risk för urvattning av det äldre kända varumärket föreligger inte — Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001)) 50

2019/C 82/59 Mål T-537/17: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – De Loecker mot Europeiska utrikestjänsten (Personalmål — Europeiska utrikestjänsten — Tillfälligt anställda — Mobbning — Begäran om bistånd — Avslag på begäran — Rätten att yttra sig — Ansvar) 51

2019/C 82/60 Mål T-609/17: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Frankrike mot kommissionen (EGFJ — Betalningar som undantas från finansiering — Betalningar som verkställts av Republiken Frankrike — Exportbidrag inom sektorn för fjäderfäkött — Schablonmässiga finansiella korrigeringar — Förordningarna (EG) nr 1290/2005 och (EU) nr 1306/2013 — Sund, god och marknadsmässig kvalitet — Kontroller — Proportionalitet) 52

2019/C 82/61 Mål T-706/17: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – UP mot kommissionen (Personalmål — Tjänstmän — Allvarlig sjukdom — Begäran om att få arbeta deltid av medicinska skäl — Avslag på begäran — Principen om förbud mot diskriminering på grund av funktionsnedsättning — Rätten att höras — Principen om god förvaltningssed — Omsorgsplikt — Ansvar) 52

2019/C 82/62 Mål T-743/17: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Bischoff mot EUIPO (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket CARACTÈRE — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)) 53

2019/C 82/63 Mål T-821/17: Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Vitromed mot EUIPO (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket VITROMED Germany — Äldre EU-figurmärket Vitromed — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) 53

2019/C 82/64 Mål T-76/18: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – CN mot parlamentet (Personalmål — Ackrediterade parlamentsassistenter — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Begäran om bistånd — Artikel 12 a i tjänsteföreskrifterna — Mobbning — Rådgivande kommittén för handläggning av klagomål om trakasserier mellan ackrediterade parlamentsassistenter och Europaparlamentets ledamöter — Beslut att avslå begäran om bistånd — Rätt att bli hörd — Principen om ett kontradiktoriskt förfarande — Beslut att inte lämna ut den rådgivande kommitténs yttrande och protokollen från vittnesförhören — Den svarande institutionen har vägrat att hörsamma tribunalens åtgärd för bevisupptagning) 54

2019/C 82/65 Mål T-83/18: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – CH mot parlamentet (Personalmål — Ackrediterade parlamentsassistenter — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Begäran om bistånd — Artikel 12a i tjänsteföreskrifterna — Mobbning — Rådgivande kommitté för handläggning av klagomål om trakasserier mellan ackrediterade parlamentsassistenter och Europaparlamentets ledamöter och förebyggande av trakasserier på arbetsplatsen — Beslut att avslå begäran om bistånd — Rätten att yttra sig — Den kontradiktoriska principen — Beslut att inte lämna ut den rådgivande kommitténs yttrande och protokollen från vittnesförhören — Svarandeinstitutionens vägran att följa en åtgärd för processledning som beslutats av tribunalen) 55

2019/C 82/66 Mål T-94/18: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Multifit mot EUIPO (fit+fun) (EU-varumärken — Ansökan om registrering som unionsvarumärke av ordmärket fit+fun — Absolut registeringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001) . . 55

2019/C 82/67 Mål T-98/18: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Multifit mot EUIPO (MULTIFIT) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MULTIFIT — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001) . . 56

2019/C 82/68 Mål T-102/18: Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Knauf mot EUIPO (upgrade your personality) (”EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet upgrade your personality — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Reklamslogan — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001) 56

2019/C 82/69 Mål T-745/18: Talan väckt den 20 december 2018 – Covestro Deutschland mot kommissionen . . . 57

2019/C 82/70 Mål T-750/18: Talan väckt den 21 december 2018 – Briois mot parlamentet 58

2019/C 82/71 Mål T-758/18: Talan väckt den 21 december 2018 – ABLV Bank mot SRB 59

2019/C 82/72 Mål T-2/19: Talan väckt den 4 januari 2019 – Algebris (UK) och Anchorage Capital Group mot SRB 60

2019/C 82/73 Mål T-5/19: Överklagande ingivet den 4 januari 2019 – Clatronic International mot EUIPO (PROFI CARE) 61

2019/C 82/74 Mål T-19/19: Talan väckt den 11 januari 2019 – Fastweb mot kommissionen 61

2019/C 82/75 Mål T-20/19: Överklagande ingett den 11 januari 2019 – Pablosky mot EUIPO – docPrice (mediFLEX easystep) 64

2019/C 82/76 Mål T-21/19: Överklagande ingett den 11 januari 2019 – Pablosky mot EUIPO – docPrice (mediFLEX easystep) 64

2019/C 82/77 Mål T-22/19: Talan väckt den 11 januari 2019 – Noguer Enríquez m.fl. mot kommissionen 65

2019/C 82/78 Mål T-28/19: Överklagande ingett den 15 januari 2019 – Karlovarské minerální vody mot EUIPO – Aguas de San Martín de Veri (VERITEA) 67

2019/C 82/79 Mål T-30/19: Talan väckt den 15 januari 2019 – CRIA och CCCMC mot kommissionen 67

2019/C 82/80 Mål T-37/19: Överklagande ingett den 21 januari 2019 – Cimpress Schweiz mot EUIPO – Impress Media (CIMPRESS) 69

2019/C 82/81 Mål T-42/19: Överklagande ingett den 23 januari 2019 – Volkswagen mot EUIPO (CROSS) 69

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2019/C 82/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 72, 25.2.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 65, 18.2.2019

EUT C 54, 11.2.2019

EUT C 44, 4.2.2019

EUT C 35, 28.1.2019

EUT C 25, 21.1.2019

EUT C 16, 14.1.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 22 juni 2018 av CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 19 april 2018 i mål T-606/17, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-415/18 P)

(2019/C 82/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (ombud: advokaten A. Schuster)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Europeiska unionens domstol (åttonde avdelningen) har genom beslut av den 10 januari 2019 ogillat överklagandet, eftersom det är uppenbart att det i vissa delar inte kan tas upp till prövning och i övriga delar är ogrundat, och förordnat att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 november 2018 – LF mot Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH

(Mål C-682/18)

(2019/C 82/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: LF

Motpart: Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH

Tolkningsfrågor

1) Ska ett företag som driver en videoplattform på internet, på vilken användarna utan rättsinnehavarnas samtycke gör videor med upphovsrättsskyddat innehåll allmänt tillgängliga, anses genomföra en överföring i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG ([1]), om

— företaget får reklamintäkter genom plattformen,

— uppladdningen sker automatiskt och utan att företaget först har sett eller kontrollerat denna,

— företaget enligt användningsvillkoren får en världsomspännande, icke-exklusiv och avgiftsfri licens för videorna så länge som videorna finns på plattformen,

— företaget i användningsvillkoren och i samband med uppladdningen påpekar att innehåll som gör intrång i upphovsrätt inte får laddas upp,

— företaget tillhandahåller hjälpmedel med hjälp av vilka rättighetsinnehavarna kan få videor som gör intrång i deras rättigheter blockerade,

— företaget på plattformen omarbetar sökresultaten till rankningslistor och innehållsrubriker och för registrerade användare låter visa en översikt med rekommenderade videor med ledning av videor de redan har sett,

om företaget inte har någon konkret kännedom om huruvida innehåll som gör intrång i upphovsrätt är tillgängligt eller, efter att ha fått sådan kännedom, omedelbart tar bort innehållet eller omedelbart gör innehållet oåtkomligt?

2) Om fråga 1 besvaras nekande:

Omfattas den verksamhet som bedrivs av ett företag som driver en videoplattform på internet av tillämpningsområdet för artikel 14.1 i direktiv 2000/31 ([2]) under de omständigheter som beskrivs i fråga 1?

3) Om fråga 2 besvaras jakande:

Måste den faktiska kännedomen om den olagliga verksamheten eller informationen och medvetandet om de fakta eller omständigheter genom vilka den olagliga verksamheten blir uppenbar enligt artikel 14.1 i direktiv 2000/31/EG avse konkret olaglig verksamhet eller information?

4) Om fråga 2 besvaras jakande önskas dessutom svar på följande fråga:

Är det förenligt med artikel 8.3 i direktiv 2001/29/EG att en rättsinnehavare kan begära ett föreläggande mot en tjänsteleverantör, vars tjänst består i att lagra information som tillhandahållits av tjänstemottagarna och vars tjänst har använts av en tjänstemottagare för att begå intrång i en upphovsrätt eller närstående rättigheter, först när ett sådant intrång på nytt har begåtts efter påpekande om ett klart intrång?

5) Om frågorna 1 och 2 besvaras nekande:

Ska ett företag som driver en videoplattform på internet betraktas som en intrångsgörare i den mening som avses i artikel 11 första meningen och artikel 13 i direktiv 2004/48/EG ([3]) under de omständigheter som beskrivs i fråga 1?

6) Om fråga 5 besvaras jakande:

Får det för en sådan intrångsgörares skyldighet att betala skadestånd enligt artikel 13.1 i direktiv 2004/48/EG ställas som villkor att intrångsgöraren har handlat med uppsåt både när det gäller sitt eget intrångsgörande och när det gäller den tredje partens intrångsgörande och visste eller rimligen borde ha vetat att användare använder plattformen för konkreta intrång?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället, EGT L 167, 2001, s. 10.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel"), EGT L 178, 2000, s. 1.

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, EUT L 157, 2004, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 november 2018 – Elsevier Inc. mot Cyando AG

(Mål C-683/18)

(2019/C 82/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Elsevier Inc.

Motpart: Cyando AG

Tolkningsfrågor

1. a) Ska ett företag som driver en tjänst på internet som möjliggör lagring av filer och delning av uppladdade filer via länkar (så kallad sharehosting-tjänst) genom vilken användarna utan rättsinnehavarnas samtycke gör filer med upphovsrättsskyddat innehåll allmänt tillgängliga, anses genomföra en överföring i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG, ([1]) om

   — uppladdningen sker automatiskt och utan att företaget först har sett eller kontrollerat denna,

   — företaget i användningsvillkoren påpekar att innehåll som gör intrång i upphovsrätt inte får laddas upp,

   — företaget får intäkter genom att driva tjänsten,

   — tjänsten utnyttjas för laglig användning, men företaget som driver tjänsten känner till att en avsevärd mängd innehåll som gör intrång i upphovsrätt (mer än 9 500 verk) också är tillgängligt,

   — företaget inte erbjuder någon innehållsförteckning eller sökfunktion, men de obegränsade nedladdningslänkar som företaget tillhandahåller läggs ut på internet av tredje parter i länksamlingar som innehåller information om innehållet i filerna och gör det möjligt att söka efter visst innehåll,

   — företaget genom utformningen av den efterfrågebaserade ersättning som det betalar för nedladdningar skapar incitament för att ladda upp upphovsrättsskyddat innehåll som användarna annars endast skulle kunna få tillgång till mot en avgift,

   och

   — sannolikheten för att användarna inte kommer att ställas till svars för upphovsrättsintrång ökar genom att filerna kan laddas upp anonymt?

   b) Ändras denna bedömning om innehåll som gör intrång i upphovsrätt tillhandahålls via sharehosting-tjänsten i en omfattning motsvarande 90–96 procent av den totala användningen?

2. Om fråga 1 besvaras nekande:

   Omfattas den verksamhet som bedrivs av ett företag som driver en sharehosting-tjänst av tillämpningsområdet för artikel 14.1 i direktiv 2000/31/EG ([2]) under de omständigheter som beskrivs i fråga 1?

3. Om fråga 2 besvaras jakande:

   Måste den faktiska kännedomen om den olagliga verksamheten eller informationen och medvetandet om de fakta eller omständigheter genom vilka den olagliga verksamheten blir uppenbar enligt artikel 14.1 i direktiv 2000/31/EG avse konkret olaglig verksamhet eller information?

4. Om fråga 2 besvaras jakande önskas dessutom svar på följande fråga:

Är det förenligt med artikel 8.3 i direktiv 2001/29/EG att en rättsinnehavare kan begära ett föreläggande mot en tjänsteleverantör, vars tjänst består i att lagra information som tillhandahållits av tjänstemottagarna och vars tjänst har använts av en tjänstemottagare för att begå intrång i en upphovsrätt eller närstående rättigheter, först när ett sådant intrång på nytt har begåtts efter påpekande om ett klart intrång?

5. Om frågorna 1 och 2 besvaras nekande:

Ska ett företag som driver en sharehosting-tjänst betraktas som intrångsgörare i den mening som avses i artikel 11 första meningen och artikel 13 i direktiv 2004/48/EG ([3]) under de omständigheter som beskrivs i fråga 1?

6. Om fråga 5 besvaras jakande:

Får det för en sådan intrångsgörares skyldighet att betala skadestånd enligt artikel 13.1 i direktiv 2004/48/EG ställas som villkor att intrångsgöraren har handlat med uppsåt både när det gäller sitt eget intrångsgörande och när det gäller den tredje partens intrångsgörande och visste eller rimligen borde ha vetat att användare använder plattformen för konkreta intrång?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället, EGT L 167, 2001, s. 10.
([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel"), EGT L 178, 2000, s. 1.
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, EUT L 157, 2004, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 29 oktober 2018 – Procureur de la République mot X

(Mål C-693/18)

(2019/C 82/05)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Parter i det nationella målet

Sökande: Procureur de la République

Motpart: X

Övriga parter: Målsägande

Tolkningsfrågor

1) **Tolkning av begreppet "del av konstruktion"**

1-1 Vad omfattas av begreppet "del av konstruktion" i artikel 3.10 i förordning (EG) nr 715/2007 ([1]), vilket definierar vad som utgör en manipulationsanordning (*defeat device*)?

1-2 Kan ett program som ingår i motorkontrollenheten eller mer generellt styr motorkontrollenheten anses vara en del av en konstruktion i den mening som avses i den artikeln?

2) **Tolkning av begreppet ”systemet för kontroll av utsläpp”**

2-1 Vad omfattar begreppet ”systemet för kontroll av utsläpp” i artikel 3.10 i förordning (EG) nr 715/2007, vilket definierar vad som utgör en manipulationsanordning (*defeat device*)?

2-2 Inbegriper systemet för kontroll av utsläpp endast tekniker och strategier som avser att behandla och minska utsläpp (bland annat av kväveoxid) efter det att utsläppen bildats eller inbegriper det även tekniker och strategier som gör det möjligt att begränsa bildandet av utsläpp vid källan, såsom EGR-tekniken?

3) **Tolkning av begreppet manipulationsanordning (defeat device)**

3-1 Utgör en anordning som registrerar varje parameter under genomförandet av de typgodkännandeförfaranden som är föreskrivna i förordning (EG) nr 715/2007, i syfte att under genomförandet av nämnda förfaranden öka funktionen hos någon del av systemet för kontroll av utsläpp och därigenom få fordonet typgodkänt, en manipulationsanordning (defeat device) **[Orig. s. 20]** i den mening som avses i artikel 3-10° i förordning (EG) nr 715/2007?

3-2 Om den frågan ska besvaras jakande är en sådan manipulationsanordning (*defeat device*) förbjuden enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 715/2007?

3-3 Kan en sådan i fråga 3-1 beskriven anordning kvalificeras som ”manipulationsanordning” om aktiveringen av den ökade funktionen hos systemet för kontroll av utsläpp sker inte endast vid typgodkännandeförfaranden, utan också sporadiskt när vid normal körning de exakta förutsättningarna för att öka funktionen hos systemet för kontroll av utsläpp registreras?

4) **Tolkning av undantagen i artikel 5**

4-1 Vad omfattar de tre undantagen i artikel 5.2 i kapitel 2 i förordning (EG) nr 715/2007?

4-2 Kan ett av de tre skäl som är angivna i artikel 5.2 innebära att förbudet mot en manipulationsanordning (*defeat device*), vilken specifikt vid typgodkännandeförfaranden aktiverar eller ökar funktionen hos någon del av systemet för kontroll av utsläpp, inte ska tillämpas?

4-3: Kan ett långsammare åldrande eller en långsammare igensättning av motorn ingå bland de tvingande skäl hänförliga till att ”skydda motorn mot skador eller olyckor” eller för att ”garantera säker körning” motivera förekomsten av en *defeat device* i den mening som avses i artikel 5.2 a?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, s. 1).

Överklagande ingett den 9 november 2018 av Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe ”Primart” Marek Łukasiewicz av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 12 september 2018 i mål T-584/17, Primart mot EUIPO

(Mål C-702/18)

(2019/C 82/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe ”Primart” Marek Łukasiewicz (ombud: J. Skołuda, radca prawny)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Bolton Cile España, SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara tribunalens överklagade dom i dess helhet,

— ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret fattade den 22 juni 2017 (ärende R 1933/2016 4), och

— förplikta EUIPO och Bolton Cile España, S.A. att ersätta kostnaderna i samband med förfarandet vid tribunalen och överklagandenämnden samt förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna vid EU-domstolen.

Grunder och huvudargument

1) I den överklagade domen har tribunalen gjort en felaktig tillämpning av artikel 76.1 i förordning nr 207/2009 ([1]) (nu artikel 95.1 i förordning 2017/1001 ([2])) och artikel 65 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 72 i förordning 2017/1001), när den avvisade klagandens argument att det ifrågavarande äldre varumärket anses ha låg särskiljningsförmåga med hänvisning till att argumentet framförts för första gången först i tribunalen (punkterna 87–90 i den överklagade domen).

   a. Tribunalen är skyldig att pröva grunderna, trots att de anförts för första gången vid den, när överklagandenämnden skulle ha beaktat dem ex officio.

   b. Betydelsen av en del av ett varumärke på ett av unionens språk är ett välkänt faktum som som sådant borde prövas ex officio av EUIPO. De grunder som anknyter därtill ska följaktligen på ett uttömmande sätt prövas av tribunalen, även sådana grunder som anförts för första gången vid tribunalen.

   c. Klaganden i förfarandet vid tribunalen har rätt att bestrida de bedömningar som överklagandenämnden gjort av notoriska fakta, inklusive genom att anföra nya grunder vid tribunalen och lägga fram nya bevis till stöd för dessa grunder.

   d. Genom att inte pröva de grunder som överklagandenämnden borde ha beaktat ex officio (bland annat notoriska fakta avseende betydelsen av de i överklagandenämnden aktuella varumärkena), har tribunalen åsidosatt allmänna förfaranderegler och gjort sig skyldig till felaktig bedömning av de relevanta omständigheterna vid överklagandenämnden.

2) Om tribunalen hade beaktat det välkända faktum att ordet ”PRIMA” har en positiv konnotation (i likhet med vad som anförts av invändningsenheten och klaganden i överklagandenämnden), som betyder ”först, viktigast/bäst, huvudsaklig”, skulle den ha dragit en annan slutsats vad gäller sannolikheten för förväxling mellan varumärket PRIMA, registerat under nummer ES-2 578 815, och det sökta unionsmärket PRIMART MAREK ŁUKASIEWICZ, med nummer 013 682 299. Tribunalen skulle med andra ord ha slagit fast att det inte föreligger någon risk för förväxling mellan dessa båda varumärken.

   a. De båda undersökta varumärkena har en orddel gemensamt som besitter låg särskiljningsförmåga och som inte har en självständig placering i det omstridda varumärket. Denna omständighet tillsammans med en medelhög grad av visuell likhet, avsaknad av likhet i begreppsmässigt hänseende, och svag (om ens någon alls) fonetisk likhet, utesluter helt risken för förväxling mellan dessa varumärken.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (EUT L 78, 2009, s. 1).
([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken, (EUT L 154, 2017, s. 1).

Överklagande ingett den 14 november 2018 av ACTC GmbH av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 13 september 2018 i mål T-94/17, ACTC mot EUIPO

(Mål C-714/18)

(2019/C 82/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ACTC GmbH (ombud: V. Hoene, Rechtsanwältin, D. Eickemeier, Rechtsanwalt, S. Gantenbrink, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Taiga AB

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 13 september 2018 i mål T-94/17 och ogiltigförklara svarandens beslut i ärende R 693/2015-4.

— alternativt

— upphäva den dom som avses i punkt 1 och återförvisa målet till tribunalen,

— och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tribunalen har åsidosatt artiklarna 8.1 b och 42.2 i varumärkesförordningen i flera avseenden genom att bekräfta känneteckenslikhet, och – som en följd av en oriktig bedömning av bevis på användning – varulikhet. Det finns ingen risk för förväxling mellan de omtvistade varumärkena.

1. Tribunalen fann felaktigt att intervenienten hade uppfyllt kraven på användning för alla varor i klass 25 som det äldre varumärket är registrerat för. Kraven är endast uppfyllda vad gäller varorna ”kläder, ytterkläder, underkläder, huvudbeklädnader och huvudbonader, handskar; bälten och strumpor; samtliga ovannämnda varor att använda som särskilda väderskyddande ytterkläder för skydd mot kalla, blåsiga och /eller regniga väderförhållanden; arbetskläder”. I motsats till tribunalens slutsatser är detta en självständig underkategori av varor i klass 25, så att bevis på användnings endast hade lämnats för dessa varor i klass 25.

2. Till följd av den felaktiga bedömningen av kraven på användning kom tribunalen felaktigt till slutsatsen att varorna ”Kläder” och ”huvudbeklädnader” i förteckningen över båda varumärkena var identiska.

3. Tribunalen fattade felaktigt beslutet att överklagandenämnden hade gjort en riktig bedömning att de omtvistade kännetecknen var visuellt likartade eftersom de aktuella tecknen var av samma längd och hade fyra bokstäver gemensamt. Det omtvistade varumärkets ovanliga sammansättning (asymmetriska konsonanter och en ovanlig stavning ”igh”) och konsekvenserna för den visuella likheten som anfördes av klaganden diskuterades inte av tribunalen. Naturligtvis uppfattar genomsnittskonsumenten ett varumärke som helhet. Det omtvistade varumärkets ovanliga sammansättning har emellertid ett betydande inflytande på dess övergripande intryck, vilket inte beaktades av tribunalen.

4. Tribunalen har gjort en oriktig bedömning genom att fastställa att de omtvistade varumärkena var fonetiskt identiska eftersom klaganden inte hade framlagt bevis som visar att uttalet av de första stavelserna ”ti” och ”Tal” inte var identiskt för den engelsktalande omsättningskretsen och att det inte fanns något som skiljde uttalet av de ifrågavarande tecknen. Det är tvärtom så, att tribunalen utan bevis och felaktigt har antagit att sekvensen av bokstäverna ”ti” alltid uttalas ”tai”. Det finns inga bevis till stöd för denna bedömning. Ordet ”ti” existerar inte på engelska. Bokstavsekvensen uttalas därför alltid endast i enlighet med de språkregler som gäller för ordet i fråga. Vi kan anse det oomtvistat att oräkneliga ord existerar där bokstäverna ”ti” inte uttalas som ”tai”, exempelvis ”trick”, ”ticket”, ”till”, ”timbal”, ”timberland”, ”tin”, ”tincture”, ”tinder”, ”tip”, ”trigger” och många fler såväl som det omtvistade varumärket ”tigha”. Den berömda engelska barnboken Nalle Puh innehåller som en av huvudpersonerna ett djur som heter ”Tigger”, uttalat [tɪgə]. När vokalen efter ”ti” uttalas kort, finns det således inget uttal som ”tai”. Detta är vad klaganden har anfört från början. Varken svaranden eller intervenienten har åberopat bevis för det motsatta förhållandet. Det ålåg således inte klaganden att framföra bevis för att styrka det uppenbara.

5. Tribunalen konstaterade felaktigt att klaganden inte hade visat att TAIGA har en klar och specifik betydelse för omsättningskretsen (EU-konsumenter) som helhet. Detta är felaktigt. Klaganden uppgav oemotsagd att TAIGA är ett franskt ord som förekommer i ordböcker. Det borde vara ostridigt och känt för domstolarna att Frankrike ligger i södra Europa. På grund av TAIGAs obestridliga storlek som landskap och dess betydelse för världen som helhet, hör TAIGA (speciellt tillsammans med ordet TUNDRA) till allmänbildningen i hela Europa och därutöver.

6. Utöver det förhållandet att det enligt tribunalens rättspraxis är tillräckligt att begreppet förstås i en del av Europeiska unionen, såsom den italienskspråkiga omsättningskretsen. I det här fallet erkände tribunalen begreppsmässig olikhet mellan ”Granini” och ”Panini” på grund av att ”Granini” saknade betydelsen medan ”Panini” hade betydelsen en italiensk smörgås.

7. Domen av den 14 oktober 2003, T-292/01, punkt 54 – BASS som tribunalen hänvisar till innehåller inte en enda indikation på att ordet i fråga måste förstås i hela Europeiska unionen. Det ska således framhållas att tribunalens bedömning inte stöds av rättspraxis förknippad med domen i målet BASS. Tribunalen gjorde en riktig bedömning när den medgav att en stor del av omsättningskretsen i Europa känner till och förstår termen TAIGA.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15 november 2018 – Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V. mot Finanzamt Cuxhaven

(Mål C-715/18)

(2019/C 82/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V.

Motpart: Finanzamt Cuxhaven

Tolkningsfråga

Omfattas också uthyrning av båtplatser av den reducerade skattesatsen för uthyrning av campingplatser och platser för husvagnsparkering enligt artikel 98.2 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ([1]) jämförd med bilaga III punkt 12 i direktiv 2006/112/EG?

([1]) EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 3 december 2018 – Totalmédia – Marketing Direto e Publicidade SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-751/18)

(2019/C 82/09)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i det nationella målet

Klagande: Totalmédia – Marketing Direto e Publicidade SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

1) Om det anses att den ränta och de andra finansiella kostnader som hänför sig till lån som tagits hos tredje man eller hos delägare i ett bolag (för vilka det överlåtande bolaget skulle ha medgetts avdragsrätt, för det fall ingen fusion hade ägt rum) för att förvärva bolagskapitalet i dotterbolaget (det övertagande bolaget), och överförts genom fusionen, inte får dras av från det övertagande bolagets vinst, är då artikel 23.1 c i lagen om inkomstskatt för juridiska personer, i den lydelse som var i kraft år 2013, oförenlig med unionsrätten, på så sätt att nekandet av avdragsrätt för de finansiella kostnaderna skulle kunna utgöra ett hinder eller en begränsning av de företagskoncentrationer som omfattas av rådets direktiv 2009/133/EG ([1]), i strid med de principer och mål som anges i direktivet och med artikel 4 i detta?

2) Om den första frågan ska besvaras så, att det är förenligt med direktivet att neka avdragsrätt för sådana finansiella kostnader, gäller detta då även när avdragsrätt inte nekas med stöd av den bestämmelse om undantag för transaktioner med otillbörligt syfte som föreskrivs i direktivet (artikel 15) eller med stöd av den nationella bestämmelse som återger denna bestämmelse (artikel 73.10 i lagen om inkomstskatt för juridiska personer), utan med stöd av en annan nationell bestämmelse (artikel 23 i lagen om inkomstskatt för juridiska personer)?

([1]) Rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan (EUT L 310, 2009, s. 34).

Överklagande ingett den 3 december 2018 av Päivi Leino-Sandberg av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 20 september 2018 i mål T-421/17, Leino-Sandberg mot parlamentet

(Mål C-761/18 P)

(2019/C 82/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Päivi Leino-Sandberg (ombud: O. W. Brouwer, advocaat, S. Schubert, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens beslut av den 20 september 2018 i mål T-421/17,

— med stöd av sin obegränsade behörighet enligt artikel 61 första stycket i domstolens stadga, slutligt avgöra målet,

— förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet eventuella intervenienters kostnader.

Grunder och huvudargument

Den första grunden för överklagandet: Felaktig rättstillämpning såvitt det i det överklagade beslutet slås fast att talan saknar föremål och att anledning saknas att döma i saken. Klaganden hävdar att det rättsliga test som utvecklades i domen i mål C-57/16 P, ClientEarth/kommissionen (EU:C:2018:660) och som innebär att tribunalen skulle att slagit fast att då Europaparlamentet inte återkallat förslaget ska talans föremål anses bestå.

Den andra grunden för överklagandet: Felaktig rättstillämpning och förfarandefel när det i det överklagade beslutet anges att anledning saknas att döma i saken. Klaganden hävdar att det rättsliga test som utvecklades i rättspraxis, däribland i domen i mål C-57/16 P, och som innebär att tribunalen skulle att slagit fast att rättsstridigheten kan uppkomma i framtiden, oberoende av de särskilda omständigheterna i fallet, och att berättigat intresse av att få saken prövad kvarstår.

Överklagande ingett den 5 december 2018 av Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 25 september 2018 i mål T-328/17, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mot EUIPO

(Mål C-766/18 P)

(2019/C 82/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (ombud: S. Malynicz QC, S. Baran, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Övriga parter i målet: Europeiska immaterialrättsmyndigheten, M. J. Dairies EOOD

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— slå fast att överklagandet av den dom som tribunalen meddelade i mål T-328/17, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO, EU:T:2018:594, kan tas upp till sakprövning och ogiltigförklara det omtvistade beslutet, och

— förplikta motparten och intervenienten att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för klaganden.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen åsidosatte artikel 74 i förordningen om EU-varumärken, eftersom det var felaktigt av den att finna att kollektivmärket HALLOUMI inte skulle ges den status och det skydd som krävs enligt förordningen om EU-varumärken när det gäller sådana kollektivmärken.

2. Det var i synnerhet felaktigt av tribunalen att inte göra en annan bedömning av huruvida kollektivmärket HALLOUMI hade särskiljningsförmåga, vilket strider mot artiklarna 8.1 b och 74 i förordningen om EU-varumärken.

3. Tribunalen gjorde en felaktig bedömning och en felaktig tillämpning av följderna av EU-domstolens dom i de förenade målen C-673/15 P–C-676/15 P, The Tea Board/EUIPO (Tea Board), och EU-domstolens avgörande i form av ett särskilt uppsatt beslut som är motiverat i målet C-392/12 P, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus Named Halloumi/harmoniseringskontoret (HELLIM), samt underlät att följa domen i mål C-196/11 P, Formula One Licensing/harmoniseringskontoret, EU:C:2012:314 (F1).

4. Det var fel av tribunalen att inte återförvisa ärendet till överklagandenämnden för ny prövning, eftersom den fann att den fjärde överklagandenämnden – till och med enligt tribunalen – hade gjort två felaktiga bedömningar vid prövningen av huruvida det fanns en risk för förväxling. Tribunalen åsidosatte således artikel 8.1 b och/eller artikel 72.2 i förordningen om EU-varumärken.

Överklagande ingett den 5 december 2018 av Republiken Cypern av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 25 september 2018 i mål T-384/17, Cypern mot EUIPO

(Mål C-767/18 P)

(2019/C 82/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Republiken Cypern (ombud: S. Malynicz QC, S. Baran, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, M. J. Dairies EOOD

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— slå fast att överklagandet av den dom som tribunalen meddelade i mål T-384/17, Republiken Cypern/EUIPO, EU:T:2018:593, kan tas upp till sakprövning och ogiltigförklara det omtvistade beslutet, och

— förplikta immaterialrättsmyndigheten och intervenienten att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för klaganden.

Grunder och huvudargument

1. Det var felaktigt av tribunalen att finna att det var riktigt av överklagandenämnden att tillämpa tribunalens praxis från de tidigare domarna HELLIM och ΧΑΛΛΟΥΜΙ och HALLOUMI i förevarande ärende. De målen rörde inte kontrollmärken utan andra typer av märken, nämligen kollektivmärken respektive vanliga EU-varumärken. Sådana märkens huvudsakliga funktion är att fungera som en upplysning om varans kommersiella ursprung (i fråga om kollektivmärken är flera producenter knutna till varandra genom att de tillhör samma sammanslutning). Kontrollmärkenas huvudsakliga funktion är däremot inte att fungera som en upplysning om varans ursprung utan den är att särskilja varor i en viss klass, det vill säga varor som har certifierats då de faktiskt uppfyller kraven i och har fått tillstånd att tillverkas i enlighet med de bestämmelser som gäller för godkänd användning av kontrollmärket HALLOUMI. Omsättningskretsen i de tidigare målen som meddelats av tribunalen skiljer sig dessutom från omsättningskretsen i förevarande fall.

2. Tribunalen fann felaktigt att det äldre nationella märket – det vill säga det nationella kontrollmärket i förevarande fall – saknade särskiljningsförmåga när det gäller att särskilja varor som har certifierats från sådana varor som inte har certifierats och fann felaktigt att märket var beskrivande, vilket i sin tur undergräver det nationella märkets nationella skydd. Tribunalen ifrågasatte vidare felaktigt huruvida nämnda varumärke var giltigt i samband med invändningsförfarandet vid EUIPO.

3. Tribunalen gjorde en felaktig bedömning vid jämförelsen av märkena och vid bedömningen av risken för förväxling. Tribunalen prövade felaktigt dessa frågor utifrån premissen att det äldre märket var ett varumärke som anger varans ursprung istället för ett kontrollmärke. Tribunalen fann felaktigt att det äldre märket saknade särskiljningsförmåga som kontrollmärke, det vill säga dess förmåga att särskilja varor som faktiskt uppfyllder de krav som uppställs för ett kontrollmärke och som faktiskt har producerats av producenter som är godkända av kontrollmärkesinnehavaren. Tribunalen underlät även att beakta hur kontrollmärken vanligtvis används (det vill säga tillsammans med ett särskiljande namn, varumärke eller logga). Tribunalen underlät vidare att beakta innebörden och betydelsen av det omstridda EU-varumärket och i synnerhet genom att underlåta att beakta huruvida beståndsdelen ”HALLOUMI” hade egen särskiljningsförmåga i det yngre varumärket såsom ett kännetecken, vilket – i motsats till vad som är fallet – anger att de varor som omfattas av det omstridda EU-varumärket är certifierade.

4. Det var felaktigt av tribunalen att inte beakta nationella bestämmelser och rättspraxis när det gäller nationella kontrollmärkens räckvidd och verkan. Villkoren och bestämmelserna i medlemsstaternas lagstiftning om kontrollmärken harmoniserades inte genom varumärkesdirektiven 89/104 ([1]) och 2008/95 ([2]) och trots detta föreskrivs det i förordningen om EU-varumärken att sådana nationella märken kan utgöra grunden för äldre rättigheter som innebär att EU-varumärken inte kan registreras. Sådana rättigheter borde beaktas mot bakgrund av nationell rättspraxis och nationella bestämmelser genom en jämförelse med de olika nationella rättigheterna i artikel 8.4 i förordningen om EU-varumärken (dessa rättigheter har inte heller harmoniserats och de variera mycket från en medlemsstat till en annan både när det gäller arten, omfattningen och verkan därav).

([1]) Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).
([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 2008, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Erding (Tyskland) den 10 december 2018 – U.B. och T.V. mot Eurowings GmbH

(Mål C-776/18)

(2019/C 82/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Erding

Parter i det nationella målet

Klagande: U.B., T.V.

Motpart: Eurowings GmbH

Tolkningsfråga

Ska det vid en inställd flygning enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 261/2004 ([1]) anses att passageraren erbjuds ombokning så att denne kan nå sin slutliga bestämmelseort senast två timmar efter den tidtabellsenliga ankomsttiden även för det fall att ersättningstransporten går till en annan flygplats än den som anges i bokningsbekräftelsen, när denna ligger i samma region?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luxemburg) den 19 december 2018 – EU mot Caisse pour l'avenir des enfants

(Mål C-801/18)

(2019/C 82/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Parter i det nationella målet

Klagande: EU

Motpart: Caisse pour l'avenir des enfants

Tolkningsfrågor

1. Är de behöriga myndigheterna för social trygghet i en medlemsstat (i detta fall Caisse pour l'avenir des enfants – Luxemburg) skyldiga, enligt de gemenskapsrättsliga skyldigheter de har enligt artikel 45 i FEUF, direktiv 2004/38/EG ([1]) och förordning (EG) nr 883/2004 ([2]), att betala ut familjeförmåner till en medborgare i en annan medlemsstat, när samma villkor för beviljande av dessa förmåner är för handen, de behöriga myndigheterna, till följd av ett internationellt bilateralt avtal mellan den första medlemsstaten (Luxemburg) och tredje land (Brasilien), tillerkänner en rätt till familjeförmåner för sina egna medborgare?

2. För det fall frågan besvaras jakande och principen i ovannämnda rättspraxis som följer av domen i målet Gottardo ([3]) omfattar familjeförmåner, kan den behöriga myndigheten i fråga om social trygghet, särskilt vad gäller familjeförmåner – i detta fall Caisse pour l'avenir des enfants, nationell institution för familjeförmåner i Storhertigdömet Luxemburg – göra gällande en objektiv motivering som grundas på överväganden som rör mycket betungande administrativa och ekonomiska bördor som uppstått för den aktuella myndigheten för att motivera en skillnad i behandling mellan medborgare i avtalsslutande länder (det aktuella bilaterala avtalet) och andra medborgare i Europeiska unionens medlemsstater?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, s. 1).

([3]) Dom av den 15 januari 2002, Gottardo, C-55/00, EU:C:2002:16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luxemburg) den 19 december 2018 – Caisse pour l'avenir des enfants mot FV och GW

(Mål C-802/18)

(2019/C 82/15)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Parter i det nationella målet

Klagande: Caisse pour l'avenir des enfants

Motparter: FV och GW

Tolkningsfrågor

1) Ska det luxemburgska familjebidraget som beviljas med stöd av artiklarna 269 och 270 i lagen om social trygghet jämställas med en social förmån i den mening som avses i artikel 45 FEUF och artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen ([1])?

2) För det fall det ska jämställas med en social förmån, utgör definitionen av familjemedlem som är tillämplig enligt artikel 1 i i förordning nr 883/2004 ([2]) hinder för en bredare definition av familjemedlem i artikel 2 led 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ([3]), medan det sistnämnda utesluter medlemsstatens självbestämmanderätt i definitionen av familjemedlem, i motsats till vad som fastställts genom förordningen om samordning och alternativt utesluter varje definition av vårdnadshavare. Ska definitionen av familjemedlem i den mening som avses i artikel 1 i i förordning 883/2004 således ha företräde med hänsyn till dess särdrag i samband med en samordning av de sociala trygghetssystemen och, särskilt, behåller medlemsstaten en behörighet att definiera familjemedlemmar som ger rätt till familjebidrag?

3) För det fall artikel 2 led 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ska tillämpas på familjeförmåner och mer specifikt på det luxemburgska familjebidraget, kan den omständigheten att barn till make/maka inte omfattas av definitionen av familjemedlem betraktas som indirekt diskriminering som är motiverad mot bakgrund av det nationella målet i den medlemsstaten att fastställa barnets personliga rätt och behovet av att skydda myndigheten i anställningsstaten när utvidgningen av personkretsen utgör en orimlig belastning för systemet för familjeförmåner i Luxemburg, där nästan 48 procent av familjeförmånerna exporteras?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 20 december 2018 – AAS BALTA mot UAB GRIFS AG

(Mål C-803/18)

(2019/C 82/16)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i det nationella målet

Klagande: AAS BALTA

Motpart: UAB GRIFS AG

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 15.5 och 16.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 ([1]) av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas på så sätt att, i samband med en försäkring avseende stora risker, en överenskommelse om behörig domstol i det avtal som har ingåtts mellan försäkringstagaren och försäkringsgivaren kan göras gällande mot en person som är försäkrad enligt detta avtal och inte uttryckligen har samtyckt till denna klausul och som har sin vanliga vistelseort eller är etablerad i en annan medlemsstat än försäkringstagarens och försäkringsgivarens medlemsstat?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd Trnava (Slovakien) den 21 december 2018 – DHL Logistics (Slovacchia), spol. s r.o. mot Finančné riaditeľstvo SR

(Mål C-810/18)

(2019/C 82/17)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd Trnava

Parter i det nationella målet

Klagande: DHL Logistics (Slovacchia), spol. s r.o..

Motpart: Finančné riaditeľstvo SR

Tolkningsfråga

Ska undernummer 8525 80 91 i Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ([1]) av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt de förklarande anmärkningar som offentliggjorts med stöd av nämnda förordning år 2011 ([2]) (kommissionens meddelande 2011/C 137/01), tolkas på så sätt att även varor såsom de digitala videokameror som är i fråga i förevarande fall kan klassificeras enligt det undernumret, även om de endast ger möjlighet att spela in och lagra rörliga bilder med en upplösning som understiger 800x600 pixlar, närmare bestämt 720x576 pixlar, med beaktande av att dess andra funktion – att fånga och lagra stillbilder – är begränsad till en upplösning för stillbilder på 1 600x1 200 pixlar (1,92 megapixlar)?

([1]) EGT L 256, 1987, s. 1.
([2]) EUT C 137, 2011, s. 1.

Överklagande ingett den 21 december 2018 av Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland m.fl. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 15 oktober 2018 i mål T-79/16, Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters m.fl. mot kommissionen

(Mål C-817/18 P)

(2019/C 82/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland, Stichting Het Groninger Landschap, It Fryske Gea, Stichting Het Drentse Landschap, Stichting Het Overijssels Landschap, Stichting Het Geldersch Landschap, Stichting Flevo-Landschap, Stichting Het Utrechts Landschap, Stichting Landschap Noord-Holland, Stichting Het Zuid-Hollands Landschap, Stichting Het Zeeuwse Landschap, Stichting Het Noordbrabants Landschap, Stichting Het Limburgs Landschap (ombud: P. Kuypers, M. de Wit, advocaten)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters, Exploitatiemaatschappij De Berghaaf BV, Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe, BV Landgoed Den Alerdinck II, Landgoed Ampsen BV, Pallandt van Keppel Stichting, Landgoed Kasteel Keppel BV, Baron van Lynden, Stichting het Lijndensche Fonds voor Kerk en Zending, Landgoed Welna BV, Landgoed "Huis te Maarn" BV, Vicariestichting De Vijf Capellarijen / Ambachtsheerlijkheid Kloetinge, Maatschappij tot Exploitatie van het Landgoed Tongeren onder Epe BV, Landgoed Anderstein NV, Landgoed Bekspring BV, Landgoed Nijenhuis en Westerflier BV, Landgoed Caprera BV, Landgoed Schapenduinen BV, Stichting Schapenduinen, Landgoed de Noetselenberg BV

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen (T-79/16),

— förplikta VGG att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser, och

— i andra hand, såvitt målet återförvisas till tribunalen, låta beslutet om rättegångskostnader anstå fram till att slutlig dom har meddelats.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Tribunalen tog felaktigt upp VGG:s talan till sakprövning

Tribunalen tillämpade ett felaktigt test av om VGG skulle anses vara berörd, eftersom det ska föreligga ett konkurrensförhållande mellan VGG och klagandena. Stödet ska konkret påverka VGG:s ställning och förvrida det berörda konkurrensförhållandet.

Tribunalen baserade VGG:s och dess medlemmars talerätt direkt på behörigheten för Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe, som är den enda kvarvarandee part från år 2008.

Tribunalen slog emellertid inte fast, eller åtmintone inte tillräckligt tydligt, beträffande vilka verksamheter klagandena och Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe konkret befann sig i en konkurrensituation. Tribunalen utgick därmed felaktigt från att det föreligger ett konkurrensförhållande mellan klagandena och Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe.

Tribunalen drog därför, mot bakgrund av antagandet att det föreligger ett konkurrensförhållande, felaktigt slutsatsen att stödet konkret har påverkat och förvridit konkurensförmågan hos VGG-medlemmarna.

Tribunalen borde inte med stöd av bedömningen av Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwes talerätt ha dragit slutsatsen att VGG:s talan kunde prövas i sak.

Andra grunden: Tribunalen utgick felaktigt från att det förelåg ”allvarliga problem”.

Tribunalen utgick felaktigt från att de procedurmässiga garantier som föreskrivs i artikel 108.2 FEUF hade åsidosatts. Tribunalens antagande att kommissionen vid bedömningen av om PNB-ordningen (Regeling bijdragen Particuliere Terreinbeherende Natuurbeschermingsorganisaties, ordning om bidrag från privata naturskyddsorganisationer) var förenlig med bestämmelserna om statligt stöd hade haft ”allvarliga problem” utgör felaktig rättstillämpning.

Den kvalifikation som gjordes i beslutet av tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse som ”ovanliga” och ”omfattande” tyder inte på allvarliga problem och avsaknaden av separat bokföring utgör inte något indicium för att allvarliga problem skulle föreligga och det saknades inte heller en mekanism för att undgå överkompensation.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de commerce de Paris (Frankrike) den 24 december 2018 – Trendsetteuse SARL mot DCA SARL

(Mål C-828/18)

(2019/C 82/19)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de commerce de Paris

Parter i det nationella målet

Kärande: Trendsetteuse SARL

Svarande: DCA SARL

Tolkningsfråga

Ska artikel 1.2 i direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 ([1]) om handelsagenter tolkas så, att en självständig agent, som uppträder som ombud i uppdragsgivarens namn och för denne räkning men som inte har befogenhet att ändra huvudmannens priser och avtalsvillkor inte har behörighet att förhandla i den mening som avses i denna bestämmelse och följaktligen inte kan kvalificeras som handelsagent och åtnjuta ställning som sådan enligt direktivet?

([1]) Rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter (EGT L 382, 1986, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 150).

Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 27 december 2018 – Crédit Logement SA mot OE

(Mål C-829/18)

(2019/C 82/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Paris

Parter i det nationella målet

Kärande: Crédit Logement SA

Svarande: OE

Tolkningsfrågor

1) Ska direktiv 93/13 EEG av den 5 april 1993 ([1]) och principen om unionsrättens effektivitet tolkas så, att de hindrar tillämpningen av en nationell bestämmelse som förbjuder domstolar att bedöma huruvida ett villkor i ett avtal som träffats med en näringsidkare är oskäligt, när en yrkesmässig garant för låneavtalets fullgörande informerat låntagaren-konsumenten om sin avsikt att infria skulden och låntagaren inte uppgett sig ha för avsikt att framställa några invändningar?

2) Är hänvisningen i avtalet till att växelkursrisken faller på låntagaren, tillsammans med en amorteringsplan, sådan att kravet på att ett avtalsvillkor ska vara ”klart och begripligt” i direktivets mening ska anses vara uppfyllt, när det inte skett någon simulering av utfallet i olika situationer, inklusive mindre förmånliga sådana, av förändringar i växelkursen?

3) Har näringsidkaren eller konsumenten bevisbördan för dels att konsumenten fått nödvändig information för att villkoret i fråga ska anses vara klart och begripligt, dels att villkoret i fråga i sig är klart och begripligt?

4) För det fall att domstolen anser att avsnitten 1.2.1–1.2.9, 2.8 i avtalet är oskäliga på grund av att de inte utformats på ett tillräckligt klart och begripligt sätt, ska då samtliga ekonomiska villkor ogiltigförklaras, eller är det tillräckligt att underlåta att beakta villkoren om valuta- och växelkursförändringar, varvid en fast räntesats i euro fortsätter att tillämpas, eller finns det något annat alternativ?

5) Ska, vid prövningen av föregående fråga, den nationella domstolen även säkerställa att den påföljd som tillämpas är effektiv, proportionerlig och avskräckande?

([1]) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de l’entreprise de Liège (Belgien) den 31 december 2018 – SI, Brompton Bicycle Ltd mot Chedech / Get2Get

(Mål C-833/18)

(2019/C 82/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de l’entreprise de Liège

Parter i det nationella målet

Kärande: SI, Brompton Bicycle Ltd

Svarande: Chedech / Get2Get

Tolkningsfrågor

— Ska unionsrätten och i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ([1]), i vilket bland annat de ensamrättigheter som tillkommer upprättsinnehavare fastställs i artiklarna 2–5, tolkas så, att upphovsrättsligt skydd är uteslutet för verk vilkas form är nödvändig för att uppnå ett tekniskt resultat?

— Ska följande kriterier tas i beaktande vid bedömningen av huruvida en form är nödvändig för att uppnå ett tekniskt resultat:

  — Förekomsten av andra möjliga former som gör att samma tekniska resultat kan uppnås?

  — Formens effektivitet för att uppnå nämnda resultat?

  — Den påstådda intrångsgörarens avsikt att uppnå detta resultat?

  — Förekomsten av ett tidigare, numera utgånget, patent på den process som gör det möjligt att uppnå det tekniska resultatet?

([1]) EUT L 167, s. 10.

Överklagande ingett den 7 januari 2019 av Mylène Troszczynski av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 8 november 2018 i mål T-550/17, Troszczynski mot parlamentet

(Mål C-12/19 P)

(2019/C 82/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Mylène Troszczynski (ombud: F. Wagner, avocat)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 8 november 2018 (T-550/17)

och därefter

— ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 14 juni 2017 om fastställande av Utskottet för rättsliga frågors rapport nr A8-0218/2017 om begäran om upphävande av Europaparlamentsledamoten Mylène Troszczynskis immunitet och privilegier,

— fastställa den ersättning för rättegångskostnader som klaganden enligt gällande rätt har rätt till,

— förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

1. Angående tribunalens prövning av den andra grunden.

   Tribunalen ansåg inte att Mylène Troszczynskis omtvistade twittermeddelande var en åsiktsyttring som avgetts inom ramen för hennes utförande av sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet, med motiveringen att det avsåg en specifik händelse, som skulle äga rum i Frankrike, och inte kan jämställas med ett allmänt ställningstagande rörande frågor som är aktuella eller behandlas av parlamentet, vilket är nödvändiga egenskaper för att en åsiktsyttring ska skyddas av protokollet.

   Tribunalen har gjort en uppenbart oriktig bedömning eftersom:

   — varje ledamot är folkvald i sitt land och företräder sina väljare, och måste under sin mandatperiod behålla en nödvändig kontakt med dessa, och bland annat ta upp sådana omständigheter som intresserar eller berör dem,

— det inte görs någon sådan skillnad i princip nr 2 i meddelande till ledamöterna 11/2003,

— bärandet av heltäckande slöja på allmän plats berör väljarna i Frankrike men även väljarna i alla Europas länder och detta yttre uttryck med rötter i islam är en fråga av allmänt intresse som berör samhällslivet och kvinnors rättigheter,

— tribunalen borde ha tillämpat de principer som slogs fast i domen Patriciello.

2. Angående tribunalens prövning av den tredje grunden.

Det framkom under förhandlingen och konstaterades av tribunalen att Mylène Troszczynski inte är upphovsperson till det omtvistade twittermeddelandet och att hon raderade det så fort hon erhöll kännedom om det. Tribunalen ansåg dock att dessa två omständigheter inte ska beaktas vid fastställandet av huruvida villkoren för att upphäva den parlamentariska immuniteten är uppfyllda.

Tribunalen har gjort en uppenbart oriktig bedömning eftersom:

— tribunalen slog fast att det inte ankom på parlamentet att veta huruvida de omständigheter som den aktuella ledamoten kritiseras för har styrkts, trots att parlamentet undersökt omständigheterna genom att i sitt beslut medge att Mylène Troszczynski inte är upphovspersonen till twittermeddelandet,

— tribunalen drog inte de nödvändiga rättsliga konsekvenserna av visa av de handlingar som bifogats rapporten från Utskottet för rättsliga frågor, närmare bestämt utdragen från lagen av den 29 juli 1881, och bland annat dess artikel 42,

— beslutet från den 26 april 2018 att låta åtal gå vidare till prövning vid Tribunal correctionnel visar klart att en domare förföljer en folkvald, och således har för avsikt att skada vederbörande på det politiska planet, vilket är ett beteende som är kännetecknande för *fumus persecutionis*.

Överklagande ingett den 21 januari 2019 av Marion Le Pen av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 28 november 2018 i mål T-161/17, Le Pen mot parlamentet

(Mål C-38/19 P)

(2019/C 82/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Marion Anne Perrine (Marine) Le Pen (ombud: R. Bosselut, avocat)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 28 november 2018 i mål T-161/17,

samt följaktligen

— ogiltigförklara Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 6 januari 2017 om fastställande av att det föreligger en fordran gentemot klaganden på ett belopp om 41 554 euro, vilket antogs med stöd av artikel 68 i beslut 2009/C 159/01 av Europaparlamentets presidium av den 19 maj och 9 juli 2008 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga, i ändrad lydelse),

— ogiltigförklara debetnota nr 2017-22 av den 11 januari 2017, genom vilken klaganden upplystes om att det hade fastställts att det föreligger en fordran gentemot henne enligt generalsekreterarens beslut av den 6 januari 2017 avseende återkrav av belopp som på felaktiga grunder betalats ut som assistentstöd, varvid artikel 68 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga och artiklarna 78, 79 och 80 i budgetförordningen tillämpats, och

— förplikta parlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

A - Grund avseende tvingande rätt: Åsidosättande av unionsrätten – Felaktig rättstillämpning – Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter – Åsidosättande av rätten till försvar

Grunden avser det förhållandet att klaganden inte har hörts personligen och att generalsekreteraren inte har gett klaganden tillgång till OLAF:s akt eller, i synnerhet, OLAF:s rapport.

Tribunalen har åsidosatt klagandens rätt till försvar, i den mening som avses bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 6 i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.

B - Åsidosättande av unionsrätten – Felaktig rättstillämpning – Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och av rättssäkerhetsprincipen – Felaktig kvalificering av de faktiska omständigheternas rättsliga karaktär samt missuppfattning av de faktiska omständigheterna och bevisningen

Tribunalen har missuppfattat innebörden av de handlingar som klaganden bifogade sin skrivelse till OLAF av den 14 mars 2016.

Det kan inte med framgång hävdas att de belopp som betalats enligt det ”artificiella” avtalet inte har använts i överensstämmelse med tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga. Dessa medel har således använts i enlighet med det avsedda syftet med medlen och medlens art och parlamentet har inte lidit någon skada.

C- Maktmissbruk – *Fumus persecutionis*

Parlamentets generalsekreterare har utsatt klaganden för diskriminering och undanhållande av bevisning samt illojal behandling och åsidosättande av rätten till försvar. Detta utgör, vilket tribunalen borde ha slagit fast, ”*objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter kan antas att den har antagits uteslutande, eller åtminstone huvudsakligen, för att uppnå andra mål än de som angetts eller för att kringgå ett förfarande som särskilt föreskrivs i fördraget för att bemöta svårigheter i det enskilda fallet*”. Detta visar även på att parlamentets generalsekreterare agerat med syfte att skada klagandens politiska verksamhet (*fumus persecutionis*).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Comune di Milano mot kommissionen

(Mål T-167/13) [1]

(Statligt stöd — Marktjänster — Kapitaltillskott som gjorts av SEA till förmån för Sea Handling — Beslut om att stödet är oförenligt med den inre marknaden och ska återkrävas — Begreppet stöd — Stöd som kan tillskrivas staten — Kriteriet om en privat investerare — Kontradiktoriska principen — Rätten till försvar — Rätten till god förvaltning — Berättigade förväntningar)

(2019/C 82/24)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Comune di Milano (Italien) (ombud: inledningsvis advokaterna S. Grassani och A. Franchi, därefter advokaten S. Grassani)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Conte och D. Grespan)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut EU 2015/1225 av den 19 december 2012 om de kapitaltillskott som gjorts av företaget SEA SpA till förmån för SEA Handling SpA (SA.21420 (C 14/10) (f.d. NN 25/10) (f.d. CP 175/06)) (EUT L 201, 2015, s. 1).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Comune di Milano ska ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet dem som avser det interimistiska förfarandet.*

[1] EUT C 129, 4.5.2013.

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Deutsche Umwelthilfe mot kommissionen

(Mål T-498/14) [1]

(Tillgång till handlingar — Handlingar rörande skriftväxlingen mellan kommissionen och företag och biltillverkare angående köldmediet R1234yf som används i motorfordon — Handlingar som inte förtecknats — Ny grund som åberopas under förfarandet — Avvisning — Åtgärd för processledning genom vilken föreskrevs företeende av de omtvistade handlingarna i enlighet med artikel 104 i rättegångsreglerna — Undantag från principen om ett kontradiktoriskt förfarande — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Undantag avseende skydd för affärsintressen — Allmänintresse av att uppgifterna utlämnas — Avvägning — Förordning (EG) nr 1367/2006 — Artikel 6.1 — Övervägande allmänintresse av utlämnande av miljöinformation eller information om miljöutsläpp — Allmän presumtion — Delvis avslag på begäran om tillgång till handlingar — Anledning saknas att döma i saken)

(2019/C 82/25)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Umwelthilfe eV (Radolfzell, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Klinger och R. Geulen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Clotuche-Duvieusart och J. Vondung, därefter F. Clotuche-Duvieusart och H. Krämer, inledningsvis biträdda av advokaterna R. van der Hout och A. Köhler, därefter av advokaterna R. van der Hout och C. Wagner)

Saken

Talan grundad på artikel 263 FEUF med yrkande om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut GESTDEM 2014/547 av den 2 juni 2014 som bekräftade avslaget på ansökan om tillgång till samtliga handlingar rörande skriftväxlingen mellan, å ena sidan, kommissionen och, å andra sidan, företagen Honeywell och DuPont respektive biltillverkare under perioderna september 2011–april 2012 och september 2012–januari 2014, angående köldmediet R1234yf som används i motorfordon.

Domslut

1) *Det finns inte längre skäl att pröva yrkandet om ogiltigförklaring av kommissionens beslut GESTDEM 2014/547 av den 2 juni 2014 vad gäller de delar av handling nr 34 som först inte lämnats ut men som sedan offentliggjorts.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Deutsche Umwelthilfe eV ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 329, 22.9.2014.

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Biogaran mot kommissionen

(Mål T-677/14) (1)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF konstateras — Avtal som syftar till att fördröja, eller till och med hindra, marknadsinträdet för generiska versioner av perindopril — Ett dotterbolags deltagande i den överträdelse som moderbolaget begått — Ansvar för överträdelsen — Solidariskt ansvar — Tak för böterna)

(2019/C 82/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Biogaran (Colombes, Frankrike) (ombud: advokaterna T. Reymond, O. de Juvigny och J. Jourdan)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castilla Contreras, T. Vecchi och B. Mongin, därefter F. Castilla Contreras, B. Mongin och C. Vollrath)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 4955 final av den 9 juli 2014 med anledning av ett förfarande avseende tillämpning av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF (ärende AT.39612 – Perindopril (Servier)), i den del beslutet avser sökanden, och, i andra hand, nedsättning av det bötesbelopp som sökanden ålagts.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Biogaran ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 395, 10.11.2014.

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Teva UK m.fl. mot kommissionen

(Mål T-679/14) (1)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Principen om opartiskhet — Samråd med rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor — Förlikningsavtal i patenttvister och tvister om exklusiva inköp — Potentiell konkurrens — Konkurrensbegränsning genom syfte — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Villkoren för undantag enligt artikel 101.3 FEUF — Böter)

(2019/C 82/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Teva UK Ltd (West Yorkshire, Förenade kungariket), Teva Pharmaceuticals Europe BV (Utrecht, Nederländerna), Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jerusalem, Israel) (ombud: advokaterna D. Tayar och A. Richard)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castilla Contreras, T. Vecchi och B. Mongin, därefter F. Castilla Contreras, B. Mongin och C. Vollrath, assisterad av G. Peretz, barrister)

Intervenient till stöd för sökandenas yrkanden: European Generic medicines Association AISBL (EGA) (Bryssel, Belgien) (ombud: S.-P. Brankin, solicitor, och advokaten E. Wijckmans)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 4955 final av den 9 juli 2014 med anledning av ett förfarande avseende tillämpning av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF (ärende AT.39612 – Perindopril (Servier)), i den del beslutet avser sökandena, och, i andra hand, nedsättning av det bötesbelopp som sökandena ålagts.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV och Teva Pharmaceutical Industries Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

3) *European Generic medicines Association AISBL (EGA) ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 409, 17.11.2014.

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Lupin mot kommissionen

(Mål T-680/14) [1]

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Förlikningsavtal i patenttvister — Avtal om teknikförvärv — Konkurrensbegränsning genom syfte — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Böter)

(2019/C 82/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Lupin Ltd (Maharashtra, Indien) (ombud: inledningsvis M. Pullen, R. Fawcett-Feuillette, solicitors, M. Hoskins, QC, V. Wakefield, barrister och M. Boles, solicitor, därefter M. Hoskins, V. Wakefield, M. Boles, K. Vernon och S. Smith, solicitors, och slutligen M. Hoskins, V. Wakefield, S. Smith och C. Wall, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castilla Contreras, B. Mongin och T. Vecchi, därefter F. Castilla Contreras, B. Mongin och C. Vollrath, biträdda av B. Rayment, barrister)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 4955 final av den 9 juli 2014 med anledning av ett förfarande avseende tillämpning av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF (ärende AT.39612 – Perindopril (Servier)), i den del beslutet avser sökanden, och, i andra hand, upphävande av de böter som sökanden ålagts eller nedsättning av bötesbeloppet.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Lupin Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 439, 8.12.2014.

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Mylan Laboratories och Mylan mot kommissionen

(Mål T-682/14) [1]

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Förlikningsavtal i patenttvister — Potentiell konkurrens — Konkurrensbegränsning genom syfte — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Ansvar för överträdelsen — Böter)

(2019/C 82/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mylan Laboratories Ltd (Hyderabad, Indien) och Mylan, Inc. (Canonsburg, Pennsylvania, Förenta staterna) (ombud: S. Kon, C. Firth och C. Humpe, solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castilla Contreras, T. Vecchi och B. Mongin, därefter F. Castilla Contreras, B. Mongin och C. Vollrath, biträdda av S. Kingston, barrister)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 4955 final av den 9 juli 2014 med anledning av ett förfarande avseende tillämpning av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF (ärende AT.39612 – Perindopril (Servier)), i den del beslutet avser sökanden, och, i andra hand, upphävande av de böter som sökanden ålagts eller nedsättning av bötesbeloppet.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Mylan Laboratories Ltd och Mylan, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 431, 1.12.2014 .

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Krka mot kommissionen

(Mål T-684/14) ([1])

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Förlikningsavtal i patenttvister — Licensavtal — Avtal om teknikförvärv — Konkurrensbegränsning genom syfte — Konkurrensbegränsning genom resultat — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt)

(2019/C 82/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Krka Tovarna Zdravil d.d. (Novo Mesto, Slovenien) (ombud: advokaterna T. Ilešič och M. Kocmut)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla Contreras, B. Mongin och C. Vollrath, biträdda av D. Bailey, barrister)

Saken

Talan grundad på artikel 263 FEUF med yrkande om partiell ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 4955 final av den 9 juli 2014 med anledning av ett förfarande avseende tillämpning av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF (ärende AT.39612 – Perindopril (Servier)), i den del beslutet avser sökanden.

Domslut

1) *Artikel 4 i kommissionens beslut C(2014) 4955 final av den 9 juli 2014 med anledning av ett förfarande avseende tillämpning av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF (ärende AT.39612 – Perindopril (Servier), ogiltigförklaras i den del det däri slås fast att Krka Tovarna Zdravil d.d. deltog i de avtal som avses i den artikeln.*

2) *Artikel 7.4 a i beslut C(2014) 4955 final ogiltigförklaras.*

3) *Artiklarna 8 och 9 i beslut C(2014) 4955 final ogiltigförklaras i den mån de rör Krka Tovarna Zdravil.*

4) *Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 431, 1.12.2014.

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Servier m.fl. mot kommissionen

(Mål T-691/14) (1)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Missbruk av dominerande ställning — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF konstateras — Principen om opartiskhet — Samråd med rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor — Rätt till ett effektivt rättsmedel — Talefristens längd i förhållande till det angripna beslutets längd — Förlikningsavtal i patenttvister — Licensavtal — Avtal om teknikförvärv — Exklusivt inköpsavtal — Potentiell konkurrens — Konkurrensbegränsning genom syfte — Konkurrensbegränsning genom resultat — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Fråga huruvida det ska anses vara fråga om olika överträdelser eller en enda överträdelse — Definition av den relevanta marknaden utifrån det berörda läkemedlets molekyl — Böter — Kumulation av böter enligt artiklarna 101 och 102 FEUF — Legalitetsprincipen — Värdet på försäljningen — Beräkningsmetod vid flera överträdelser på samma marknader)

(2019/C 82/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Servier SAS (Suresnes, Frankrike), Servier Laboratories Ltd (Wexham, Förenade Kungariket), Les Laboratoires Servier SAS (Suresnes) (ombud: inledningsvis I. S. Forrester, QC, J. Killick, barrister, advokaten O. de Juvigny, och M. Utges Manley, solicitor, därefter advokaterna J. Killick, O. de Juvigny, M. Utges Manley, J. Jourdan och T. Reymond)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inlednigsvis T. Christoforou, B. Mongin, C. Vollrath, F. Castilla Contreras och T. Vecchi, därefter T. Christoforou, B. Mongin, C. Vollrath, F. Castilla Contreras och J. Norris-Usher,)

Intervenient till stöd för sökandenas yrkanden: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Genève, Schweiz) (ombud: F. Carlin, barrister, advokaterna N. Niejahr och C. Paillard)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 4955 final av den 9 juli 2014 med anledning av ett förfarande avseende tillämpning av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF (ärende AT.39612 – Perindopril (Servier)), i den del beslutet avser sökandena, och, i andra hand, nedsättning av det bötesbelopp som sökandena ålagts.

Domslut

1) *Artikel 4 i kommissionens beslut C(2014) 4955 final av den 9 juli 2014 med anledning av ett förfarande avseende tillämpning av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF (ärende AT.39612 – Perindopril (Servier), ogiltigförklaras i den del det däri slås fast att Servier SAS och Laboratoires Servier SAS. deltog i de avtal som avses i den artikeln.*

2) *Artikel 6 i beslut C(2014) 4955 final ogiltigförklaras.*

3) *Artikel 7.4 b och 7.6 i beslut C(2014) 4955 final ogiltigförklaras.*

4) *Det bötesbelopp som Servier och Laboratoires Servier har ålagts att betala med anledning av den överträdelse som avses i artikel 2 i beslut C(2014) 4955 final, såsom detta belopp framgår av artikel 7.2 b i beslutet, fastställs till 55 385 190 euro.*

5) *Talan ogillas i övrigt.*

6) *Servier, Servier Laboratories Ltd och Laboratoires Servier samt Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

7) *European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 462, 22.12.2014.

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Niche Generics mot kommissionen

(Mål T-701/14) (1)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Förlikningsavtal i patenttvister — Administrativt förfarande — Sekretesskydd för kommunikation mellan advokat och klient — Potentiell konkurrens — Konkurrensbegränsning genom syfte — Huruvida begränsningen är objektivt nödvändig — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Villkoren för undantag enligt artikel 101.3 FEUF — Böter — Tak på 10 procent — Ansvar för överträdelsen)

(2019/C 82/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Niche Generics Ltd (Hitchin, Förenade Konungariket) (ombud: E. Batchelor, M. Healy, K. Cousins, solicitors och F. Carlin, barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castilla Contreras, T. Vecchi och B. Mongin, därefter F. Castilla Contreras, B. Mongin och C. Vollrath biträdda av S. Kingston, barrister)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 4955 final av den 9 juli 2014 med anledning av ett förfarande avseende tillämpning av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF (ärende AT.39612 – Perindopril (Servier)), i den del beslutet avser sökanden, och, i andra hand, upphävande av de böter som sökanden ålagts eller nedsättning av bötesbeloppet.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Niche Generics Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 431, 1.12.2014.

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Unichem Laboratories mot kommissionen

(Mål T-705/14) [1]

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för perindopril, vilket är ett läkemedel avsett för behandling av hjärt- och kärlsjukdomar, i originalversion och generisk version — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Förlikningsavtal i patenttvister — Kommissionens territoriella befogenhet — Ansvar för överträdelsen — Administrativt förfarande — Sekretesskydd för kommunikation mellan advokat och klient — Potentiell konkurrens — Konkurrensbegränsning genom syfte — Avvägning mellan konkurrensrätt och patenträtt — Villkoren för undantag enligt artikel 101.3 FEUF — Böter)

(2019/C 82/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Unichem Laboratories Ltd (Mumbai, Indien) (ombud: S. Mobley, K. Shaw, K. Cousins, M. Healy, H. Sheraton och E. Batchelor, sollicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castilla Contreras, T. Vecchi och B. Mongin, därefter F. Castilla Contreras, B. Mongin och C. Vollrath, biträdda av S. Kingston, barrister)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 4955 final av den 9 juli 2014 med anledning av ett förfarande avseende tillämpning av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF (ärende AT.39612 – Perindopril (Servier)), i den del beslutet avser sökanden, och, i andra hand, upphävande av de böter som sökanden ålagts eller nedsättning av bötesbeloppet.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Unichem Laboratories Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 448, 15.12.2014.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Deutsche Telekom mot kommissionen

(Mål T-827/14) [1]

(Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Slovakiska marknaden för telekommunikationer med hög hastighet — Utomstående företags tillträde till accessnätet tillhörande den etablerade operatören på marknaden — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet konstateras — En enda, fortlöpande överträdelse — Begreppet missbruk — Nekat tillträde — Marginalpress — Beräkning av marginalpressen — Kriteriet om lika effektiv konkurrent — Rätten till försvar — Moderbolagets ansvar för dotterbolagets överträdelse — Avgörande inflytande över dotterbolagens affärspolicy — Faktiskt utövande — Bevisbörda — Beräkning av böternas belopp — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Böter som endast åläggs moderbolaget på grund av upprepad överträdelse och med tillämpning av en multiplikationsfaktor i avskräckande syfte)

(2019/C 82/34)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Telekom AG (Bonn, Tyskland) (ombud: advokaterna K. Apel och D. Schroeder)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Kellerbauer, L. Malferrari, C. Vollrath och L. Wildpanner)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Slovanet, a.s. (Bratislava, Slovakien) (ombud: advokaten P. Tisaj)

Saken

Talan om enligt artikel 263 FEUF om, i första hand, hel eller delvis ogiltigförklaring såvitt avser sökanden av kommissionens beslut C(2014) 7465 final av den 15 oktober 2014 om tillämpning av artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet (ärendet AT.39523 – Slovak Telekom), i dess ändrade lydelse enligt kommissionens beslut C(2014) 10119 final av den 16 december 2014, och enligt kommissionens beslut C(2015) 2484 slutlig av den 17 april 2015, och i andra hand, om ogiltigförklaring eller nedsättning av de böter som sökanden ålagts genom detta beslut.

Domslut

1) *Artikel 1.2 d i beslut C(2014) 7465 final av den 15 oktober 2014 om tillämpning av artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet (ärendet AT.39523 – Slovak Telekom) ogiltigförklaras i den del det fastställs att Deutsche Telekom AG under perioden 12 augusti – 31 december 2005 tillämpade orättvisa tariffer som inte tillät en lika effektiv konkurrent att med tillträde i grossisledet till Slovak Telekoms accessnät matcha de slutkundstjänster som Slovak Telekom erbjuder utan att ådra sig förluster.*

2) *Artikel 2 i beslut C(2014) 7465 final ogiltigförklaras såvitt det fastställs att Deutsche Telekom är solidariskt betalningsansvarig för 38 838 000 euro och beloppet för de böter för vilka endast Deutsche Telekom är betalningsansvarigt fastställs till 31 070 000 euro.*

3) *Beloppet för de böter för vilka Deutsche Telekom är solidariskt betalningsansvarigt fastställs till 38 061 963 euro och beloppet för de böter för vilka endast Deutsche Telekom är betalningsansvarigt fastställs till 19 030 981 euro.*

4) *Talan ogillas i övrigt.*

5) *Deutsche Telekom ska bära fyra femtedelar av sina rättegångskostnader och ersätta fyra femtedelar av de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och fyra femtedelar av de kostnader som uppkommit för Slovanet, a.s.*

6) *Kommissionen ska bära en femtedel av sina rättegångskostnader och ersätta en femtedel av de kostnader som uppkommit för Deutsche Telekom.*

7) *Slovanet ska bära en femtedel av sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 96, 23.3.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Slovak Telekom mot kommissionen

(Mål T-851/14) [1]

(Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Slovakiska marknaden för telekommunikationer med hög hastighet — Utomstående företags tillträde till accessnätet tillhörande den etablerade operatören på marknaden — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet konstateras — En enda, fortlöpande överträdelse — Begreppet missbruk — Nekat tillträde — Marginalpress — Beräkning av marginalpressen — Kriteriet om lika effektiv konkurrent — Rätten till försvar — Moderbolagets ansvar för dotterbolagets överträdelse — Avgörande inflytande över dotterbolagens affärspolicy — Faktiskt utövande — Bevisbörda — Beräkning av böternas belopp — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter)

(2019/C 82/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Slovak Telekom, a.s. (Bratislava, Slovakien) (ombud: advokaten D. Geradin, R. O'Donoghue, QC)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis M. Farley, L. Malferrari och G. Koleva, därefter M. Farley, M. Kellerbauer, L. Malferrari och C. Vollrath)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Slovanet, a.s. (Bratislava) (ombud: advokaten P. Tisaj)

Saken

Talan om enligt artikel 263 FEUF om, i första hand, ogiltigförklaring såvitt avser sökanden av kommissionens beslut C (2014) 7465 final av den 15 oktober 2014 om tillämpning av artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet (ärendet AT.39523 – Slovak Telekom), i dess ändrade lydelse enligt kommissionens beslut C(2014) 10119 final av den 16 december 2014, och enligt kommissionens beslut C(2015) 2484 slutlig av den 17 april 2015, och i andra hand, om nedsättning av de böter som sökanden ålagts genom detta beslut.

Domslut

1) *Artikel 1.2 d i beslut C(2014) 7465 final av den 15 oktober 2014 om tillämpning av artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet (ärendet AT.39523 – Slovak Telekom) ogiltigförklaras i den del det fastställs att Slovak Telekom, a.s. under perioden 12 augusti – 31 december 2005 tillämpade orättvisa tariffer som inte tillät en lika effektiv konkurrent att med tillträde i grossisledet till Slovak Telekoms accessnät matcha de slutkundstjänster som Slovak Telekom erbjuder utan att ådra sig förluster.*

2) *Artikel 2 i beslut C(2014) 7465 final ogiltigförklaras såvitt det fastställs att Slovak Telekom är solidariskt betalningsansvarig för 38 838 000 euro.*

3) *Beloppet för de böter för vilka Slovak Telekom är solidariskt betalningsansvarigt fastställs till 38 061 963 euro.*

4) *Talan ogillas i övrigt.*

5) *Slovak Telekom ska bära fyra femtedelar av sina rättegångskostnader och ersätta fyra femtedelar av de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och fyra femtedelar av de kostnader som uppkommit för Slovanet, a.s.*

6) *Kommissionen ska bära en femtedel av sina rättegångskostnader och ersätta en femtedel av de kostnader som uppkommit för Slovak Telekom.*

7) *Slovanet ska bära en femtedel av sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 127, 20.4.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen

(Mål T-111/15) ([1])

(Statligt stöd — Avtal som slutits av den blandade ägargruppen till flygplatserna i Charente med Ryanair och dess dotterbolag Airport Marketing Services — Flygplatstjänster — Marknadsföringstjänster — Beslut, i vilket det fastställs att stödet är oförenligt med den inre marknaden och att det ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Statens ansvar — Handels- och industrikammaren — Fördel — Villkoret om en privat investerare — Återkrav — Artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet — Rätten att yttra sig)

(2019/C 82/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd (Dublin, Irland), Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (ombud: advokaterna G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, och B. Byrne, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och S. Noë)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2015/1226 av den 23 juli 2014 om det statliga stöd SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN) som genomförts av Frankrike till förmån för handels- och industrikammaren i Angoulême, SNC-Lavalin, Ryanair och Airport Marketing Services, (EUT L 201, 2015, s. 48).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Ryanair DAC och Airport Marketing Services Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för Europeiska kommissionen.*

([1]) EUT C 178, 1.6.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen

(Mål T-165/15) [1]

(Statligt stöd — Avtal som slutits av handels- och industrikammaren i Pau-Béarn med Ryanair och dess dotterbolag Airport Marketing Services — Flygplatstjänster — Marknadsföringstjänster — Beslut, i vilket det fastställs att stödet är oförenligt med den inre marknaden och att det ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Statens ansvar — Handels- och industrikammaren — Fördel — Villkoret om en privat investerare — Återkrav — Artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet — Rätten att bli hörd)

(2019/C 82/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd (Dublin, Irland), Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (ombud: advokaterna G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, och B. Byrne, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och S. Noë)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2015/1227 av den 23 juli 2014 om det statliga stöd SA.22614 (C 53/07) som Frankrike har genomfört till förmån för handels- och industrikammaren i Pau-Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services och Transavia (EUT L 201, 2015, s. 109).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Ryanair DAC och Airport Marketing Services Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för Europeiska kommissionen.*

[1] EUT C 228, 13.7.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – AlzChem mot kommissionen

(Mål T-284/15) [1]

(Statligt stöd — Kemisk industri — Beslut att fortsätta driften av ett företag under en konkurs — Beslut i vilket det konstateras att det inte är fråga om statligt stöd — Talan om ogiltigförklaring — Villkoret personligen berörd — Upptagande till sakprövning — Begreppet statligt stöd — Fördel — "Privat fordringsägare"-kriteriet — Huruvida stödet kan tillskrivas staten — Motiveringsskyldighet)

(2019/C 82/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AlzChem AG (Trostberg, Tyskland) (ombud: inledningsvis P. Alexiadis, solicitor, advokaterna A. Borsos och I. Georgiopoulos, därefter advokaterna P. Alexiadis, A. Borsos, E. Kazili, P. Oravec och K. Csach)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Conte och L. Armati)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová); och Fortischem a.s. (Nováky, Slovakien) (ombud: advokaterna C. Arhold, P. Hodál och M. Staroň)

Saken

Angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av artikel 2 i kommissionens beslut (EU) 2015/1826 av den 15 oktober 2014 om det statliga stöd SA.33797 (2013/C) (f.d. 2013/NN) (f.d. 2011/CP) som Slovakien har genomfört till förmån för NCHZ (EUT L 269, 2015, s. 71).

Domslut

1) *Artikel 2 i kommissionens beslut (EU) 2015/1826 av den 15 oktober 2014 om det statliga stöd SA.33797 (2013/C) (f.d. 2013/NN) (f.d. 2011/CP) som Slovakien har genomfört till förmån för NCHZ ogiltigförklaras.*

2) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta AlzChem AG:s rättegångskostnader.*

3) *Republiken Slovakien och Fortischem a.s. ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 302, 14.9.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Iran Insurance mot rådet

(Mål T-558/15) ([1])

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran — Frysning av tillgångar — Upptagande och bibehållande av sökandens namn i förteckningar över personer och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder — Ekonomisk skada — Ideell skada)

(2019/C 82/39)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Iran Insurance Company (Tehran, Iran) (ombud: advokaten D. Luff)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen et M. Bishop)

Rättegångsdeltagare som intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: F. Ronkes Agerbeek och R. Tricot)

Saken

Talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den ideella och ekonomiska skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av antagandet av rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 281, 2010, s. 81), rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, 2010, s. 1), rådets beslut 2011/783/Gusp av den 1 december 2011 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 319, 2011, s. 71), rådets genomförandeförordning (EU) nr 1245/2011 av den 1 december 2011 om genomförande av förordning nr 961/2010 (EUT L 319, 2011, s. 11) och rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning nr 961/2010 (EUT L 88, 2012, s. 1), genom vilka sökandens namn upptas och bibehålls i förteckningarna över personer och enheter som omfattas de restriktiva åtgärderna.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Iran Insurance Company ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader.*

3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 27, 25.1.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Post Bank Iran mot rådet

(Mål T-559/15) (1)

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran — Frysning av tillgångar — Upptagande och bibehållande av sökandens namn på förteckningarna över personer och enheter som är föremål för restriktiva åtgärder — Ideell skada)

(2019/C 82/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (ombud: advokaten D. Luff)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen och M. Bishop)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: F. Ronkes Agerbeek och R. Tricot)

Saken

Talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden anser sig ha lidit till följd av antagandet av rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 281, 2010, s. 81), rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, 2010, s. 1), rådets beslut 2011/783/Gusp av den 1 december 2011 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 319, 2011, s. 71), iv) rådets genomförandeförordning (EU) nr 1245/2011 av den 1 december 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 319, 2011, s. 11), och av rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, 2012, s. 1), genom vilka sökandens namn togs upp och bibehölls på förteckningen över personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärderna.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Post Bank Iran ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.*

3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 27, 25.1.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Transavia Airlines mot kommissionen

(Mål T-591/15) [1]

(Statligt stöd — Avtal om flygplats- och marknadsföringstjänster — Avtal mellan handels- och industrikammaren i Pau-Béarn och Transavia — Beslut att förklara stöd oförenligt med den inre marknaden och om återkrav av stödet — Begreppet statligt stöd — Stöd som kan tillskrivas staten — Handels- och industrikammare — Fördel — "Privat investerare"-kriteriet — Återkrav — Artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Rätt till tillgång till handlingarna i ärendet — Rätten att yttra sig)

(2019/C 82/41)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Transavia Airlines CV (Schiphol, Nederländerna) (ombud: advokaterna R. Elkerbout och M. Baneke)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och S. Noë)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2015/1227 av den 23 juli 2014 om det statliga stöd SA.22614 (C 53/07) som Frankrike har genomfört till förmån för handels- och industrikammaren i Pau-Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services och Transavia (EUT L 201, 2015, s. 109).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Transavia Airlines CV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

[1] EUT C 398, 30.11.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Scandlines Danmark och Scandlines Deutschland mot kommissionen

(Mål T-630/15) [1]

(Statligt stöd — Offentlig finansiering av en fastjärnvägsförbindelse över Fehmarnsund — Individuellt stöd — Beslut att inte framställa invändningar — Beslut varigenom det fastställts att fråga inte är om statligt stöd och stödet är förenligt med den inre marknaden — Begreppet statligt stöd — Skada på konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna — Villkor för förenlighet — Stöd som är avsett att främja genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse — Behov av stöd — Stimulanseffekt — Stödets proportionalitet — Allvarliga svårigheter som motiverar att ett formellt granskningsförfarande inleds — Motiveringsskyldighet — Meddelande om statligt stöd som är avsett att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse)

(2019/C 82/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Scandlines Danmark ApS (Köpenhamn, Danmark) och Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna L. Sandberg-Mørch och M.-E. Vitali, därefter L. Sandberg-Mørch)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Armati, L. Flynn och S. Noë)

Parter som har intervenerat till stöd för sökandena: Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV (Stuttgart, Tyskland) (ombud: advokat T. Hohmuth), och Föreningen Svensk Sjöfart (Göteborg, Sverige) (ombud: advokaterna L. Sandberg-Mørch och J. Buendía Sierra),

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Danmark (ombud: inledningsvis C. Thorning, därefter J. Nymann-Lindegren, biträdd av advokat R. Holdgaard)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2015) 5023 final av den 23 juli 2015 om statligt stöd SA. 39078 (2014/N) (Danmark), angående finansieringen av ett projekt för en fast förbindelse över Fehmarnsund (EUT C 325, 2015, s. 5).

Domslut

1) *Kommissionens beslut C(2015) 5023 final av den 23 juli om statligt stöd SA. 39078 (2014/N) (Danmark), angående finansieringen av ett projekt för en fast förbindelse över Fehmarnsund (EUT C 325, 2015, s. 5), ogiltigförklaras såtillvida kommissionen beslutade att inte framställa invändningar mot de åtgärder som Konungariket Danmark beviljat Femern A/S för planering, uppförande och drift av den fasta förbindelsen över Fehmarnsund.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader, samt ersätta de kostnader som uppkommit för Scandlines Danmark ApS och Scandlines Deutschland GmbH.*

4) *Konungariket Danmark, Föreningen Svensk Sjöfart och Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 59, 15.2.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Stena Line Scandinavia mot kommissionen

(Mål T-631/15) (1)

(Statligt stöd — Offentlig finansiering av en fastjärnvägsförbindelse över Fehmarnsund — Individuellt stöd — Beslut att inte framställa invändningar — Beslut varigenom det fastställts att fråga inte är om statligt stöd och stödet är förenligt med den inre marknaden — Begreppet statligt stöd — Skada på konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna — Villkor för förenlighet — Stöd som är avsett att främja genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse — Behov av stöd — Stimulanseffekt — Stödets proportionalitet — Allvarliga svårigheter som motiverar att ett formellt granskningsförfarande inleds — Motiveringsskyldighet — Meddelande om statligt stöd som är avsett att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse)

(2019/C 82/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Sverige) (ombud: P. Alexiadis, solicitor och advokat L. Sandberg-Mørch)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Armati, L. Flynn och S. Noë)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Föreningen Svensk Sjöfart (Göteborg) (ombud: advokaterna L. Sandberg-Mørch och J. Buendía Sierra)

Part som har intervenerat till stöd för svarande: Konungariket Danmark (ombud: inledningsvis C. Thorning, därefter J. Nymann-Lindegren, biträdda av advokat R. Holdgaard)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2015) 5023 final av den 23 juli 2015 om statligt stöd SA. 39078 (2014/N) (Danmark), angående finansieringen av ett projekt för en fast förbindelse över Fehmarnsund (EUT C 325, 2015, s. 5).

Domslut

1) *Kommissionens beslut C(2015) 5023 final av den 23 juli om statligt stöd SA. 39078 (2014/N) (Danmark), angående finansieringen av ett projekt för en fast förbindelse över Fehmarnsund (EUT C 325, 2015, s. 5), ogiltigförklaras såtillvida kommissionen beslutade att inte framställa invändningar mot de åtgärder som Konungariket Danmark beviljat Femern A/S för planering, uppförande och drift av den fasta förbindelsen över Fehmarnsund.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader, samt ersätta de kostnader som uppkommit för Stena Line Scandinavia AB.*

4) *Konungariket Danmark och Föreningen Svensk Sjöfart ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 59, 15.2.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ryanair och Airport Marketing Services mot kommisionen

(Mål T-53/16) (1)

(Statligt stöd — Avtal mellan å ena sidan Chambre de commerce et d'industrie de Nîmes-Uzès-Le Vigan och å andra sidan Ryanair och dess dotterbolag Airport Marketing Services — Flygplatstjänster — Marknadsföringstjänster — Beslut att förklara stödet oförenligt med den inre marknaden och om återkrav av stödet — Begreppet statligt stöd — Huruvida stödet kan tillskrivas staten — Industri- och handelskammaren — Fördel — "Privat investerare"-kriteriet — Återkrav — Artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Tillgång till handlingarna i ärendet — Rätten att yttra sig)

(2019/C 82/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd (Dublin, Irland), Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (ombud: advokaterna G. Berrisch, E. Vahida, och I.-G. Metaxas-Maranghidis samt B. Byrne, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och S. Noë)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert, S. Petrova och J. Kneale)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2016/633 av den 23 juli 2014 om det statliga stöd SA.33961 (2012/C) (f.d. 2012/NN) som Frankrike har genomfört till förmån för industri- och handelskammaren för Nîmes, Uzès och Le Vigan, Veolia Transport Aéroport de Nîmes, Ryanair Limited och Airport Marketing Services Limited (EUT L 113, 2016, s. 32).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Ryanair DAC och Airport Marketing Services Ltd ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.*

3) *Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 145, 25.4.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ryanair et Airport Marketing Services mot kommissionen

(Mål T-77/16) (1)

(Statligt stöd — Avtal som ingåtts med flygbolaget Ryanair och dess dotterbolag Airport Marketing Services — Flygplatstjänster — Beslut i vilket stödet förklaras oförenligt med den inre marknaden och i vilket medlemsstaten föreläggs att återkräva detta — Begreppet statligt stöd — Fördel — "Privat investerare"-kriteriet — Återbetalning — Selektivitet)

(2019/C 82/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd (Dublin, Irland), Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (ombud: advokaterna G. Berrisch, E. Vahida och I.-G. Metaxas-Maranghidis samt B. Byrne, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Armati, L. Flynn och S. Noë)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Lettland (ombud: inledningsvis D. Pelše, J. Treijs-Gigulis och I. Kalniņš, därefter I. Kucina) och Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert och S. Petrova)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2016/152 av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd nr SA.27339 (12/C) (f.d. 11/NN) som Tyskland har genomfört till förmån för Zweibrückens flygplats och flygbolag som använder flygplatsen (EUT L 34, 2016, s. 68).

Domslut

1) *Artikel 1.2 i kommissionens beslut (EU) 2016/152 av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd nr SA.27339 (12/C) (f.d. 11/NN) som Tyskland har genomfört till förmån för Zweibrückens flygplats och flygbolag som använder flygplatsen och artiklarna 3, 4 och 5 i detta beslut, i den del de rör Ryanair DAC och Airport Marketing Services Ltd, ogiltigförklaras.*

2) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Ryanair och Airport Marketing Services.*

3) *Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.*

4) *Republiken Lettland ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 165, 10.5.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ryanair et Airport Marketing Services mot kommissionen

(Mål T-165/16) ([1])

(Statligt stöd — Avtal som ingåtts med flygbolaget Ryanair och dess dotterbolag Airport Marketing Services — Flygplatstjänster — Marknadsföringstjänster — Beslut att förklara stöd oförenligt med den inre marknaden och om återkrav av stödet — Begreppet statligt stöd — Fördel — "Privat investerare"-kriteriet — Återkrav — Artikel 41 i Europeiska unionens staga om de grundläggande rättigheterna — Tillgång till handlingarna i ärendet — Rätten att yttra sig)

(2019/C 82/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd (Dublin, Irland), Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (ombud: advokaterna G. Berrisch, E. Vahida och I.-G. Metaxas-Maranghidis samt B. Byrne, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, L. Armati och S. Noë)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert och S. Petrova)

Saken

Angående en talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2016/287 av den 15 oktober 2014 om statligt stöd SA.26500 (2012/C) (tidigare 2011/NN, tidigare CP 227/2008) som Tyskland beviljat Flughafen Altenburg-Nobitz och Ryanair Ltd (EUT L 59, 2016, s. 22).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Ryanair DAC och Airport Marketing Services Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

3) *Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 222, 20.6.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Fruits de Ponent mot kommissionen

(Mål T-290/16) [1]

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Jordbruk — Marknaderna för persikor och nektariner — Störningar som inträffat under regleringsåret 2014 — Ryskt importförbud — Tillfälliga undantagsåtgärder till stöd för producenterna — Delegerade förordningarna (EU) nr 913/2014 och (EU) nr 932/2014 — Rättsregler som har till syfte att ge enskilda rättigheter — Omsorgsplikt och principen om god förvaltningssed — Tillräckligt klar överträdelse — Orsakssamband)

(2019/C 82/47)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Spanien) (ombud: advokaterna M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset och A. Sellés Marco)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis I. Galindo Martín och K. Skelly, därefter I. Galindo Martín)

Saken

Talan enligt artikel 268 FEUF med yrkande om ersättning för den skada som tre medlemmar i sökandekooperativet påstås ha lidit till följd av kommissionens handlingar och underlåtenheter i samband med antagandet av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 913/2014 av den 21 augusti 2014 om fastställande av tillfälliga undantagsåtgärder till stöd för producenter av persikor och nektariner (EUT L 248, 2014, s. 1) och av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 932/2014 av den 29 augusti 2014 om fastställande av tillfälliga undantagsåtgärder till stöd för producenter av vissa frukter och grönsaker samt om ändring av delegerad förordning (EU) nr 913/2014 (EUT L 259, 2014, s. 2).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Fruits de Ponent, SCCL ska ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 270, 25.7.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ville de Paris, Ville de Bruxelles och Ayuntamiento de Madrid mot kommissionen

(Förenade målen T-339/16, T-352/16 och T-391/16) [1]

(Miljö — Förordning (EU) 2016/646 — Utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 6) — Fastställande, såvitt avser kväveoxidutsläpp, av värden som inte får överskridas (not-to-exceed (NTE)) vid provning vid verklig körning (real driving emission (RDE)) — Talan om ogiltigförklaring — Kommunala myndigheters behörighet i fråga om miljöskydd att införa trafikbegränsningar för vissa fordon — Villkoret direkt berörd — Upptagande till sakprövning — Kommissionen saknar behörighet — Iakttagande av överordnade rättsregler — Anpassning i tiden av verkningarna av en dom om ogiltigförklaring — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Ersättning för påstådd skada på renommé och anseende)

(2019/C 82/48)

Rättegångsspråk: spanska och franska

Parter

Sökande i mål T-339/16: Ville de Paris (Frankrike) (ombud: advokaten J. Assous)

Sökande i mål T-352/16: Ville de Bruxelles (Belgien) (ombud: advokaterna M. Uyttendaele och S. Kaisergruber)

Sökande i mål T-331/16: Ayuntamiento de Madrid (Spanien) (ombud: advokaten F. Zunzunegui Pastor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. C. Becker, E. Sanfrutos Cano och J.-F. Brakeland)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EU) 2016/646 av den 20 april 2016 om ändring av förordning (EG) nr 692/2008 vad gäller utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 6) (EUT L 109, 2016, s. 1) samt talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som ville de Paris påstår sig ha åsamkats med anledning av att nämnda förordning antagits.

Domslut

1) *Punkt 2 i bilaga II till kommissionens förordning (EU) 2016/646 av den 20 april 2016 om ändring av förordning (EG) nr 692/2008 vad gäller utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 6) ogiltigförklaras, i den del denna, i punkterna 2.1.1 och 2.1.2 i bilaga III A till kommissionens förordning (EG) nr 692/2008 av den 18 juli 2008 om genomförande av förordning nr 715/2007 fastställer värdet på den slutliga överensstämmelsefaktorn CFpollutant och värdet på den tillfälliga överensstämmelsefaktorn CFpollutant för massan av kväveoxider*

2) *Talan i de tre målen ogillas i övriga delar.*

3) *Rättsverkningarna av den i enlighet med punkt 1 i domslutet ogiltigförklarade bestämmelsen ska bestå fram till dess att nya regler inom en rimligt lång tidsperiod antagits för att ersätta dessa bestämmelser; denna tidsperiod får inte överstiga tolv månader från och med den dag då denna dom vinner laga kraft.*

4) *Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta hälften av de rättegångskostnader som uppkommit för ville de Paris, ville de Bruxelles och ayuntamiento de Madrid.*

(1) EUT C 314, 29.8.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Schubert m.fl. mot kommissionen

(Mål T-530/16) (1)

(Personalmål — Lön — Årlig anpassning av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda — Förordningarna (EU) nr 422/2014 och 423/2014 — Anpassning av lönerna för åren 2011 och 2012 — Motiveringsskyldighet — Proportionalitet — Berättigade förväntningar — Regler avseende social dialog)

(2019/C 82/49)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Ludwig Schubert (Overijse, Belgien) och sex andra sökande vars namn anges i bilaga till domen (ombud: advokaterna C. Bernard-Glanz, N. Flandin och S. Rodrigues)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis J. Currall och G. Gattinara, därefter G. Gattinara och L. Radu Bouyon)

Intervenienter, till stöd för svaranden: Europaparlamentet (ombud: E. Taneva och M. Ecker) och Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis M. Bauer och M. Veiga, därefter M. Bauer och R. Meyer),

Saken

Talan med stöd av artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att fastställa anpassningen av sökandenas löner och pensioner som föreskrivs i till 0 procent för år 2011 enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 422/2014 av den 16 april 2014 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2011 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienterna (EUT L 129, 2014, s. 5) och till 0,8 procent enligt Europaparlamentes och rådets förordning (EU) nr 423/2014 av den 16 april 2014 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2012 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienterna (EUT L 129, 2014, s. 12), dels om ersättning för den skada som sökandena anser sig ha lidit till följd av dessa beslut.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Sökandena ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.*

3) *Europeiska unionens råd och Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C EUT 96, 23.3.2015 (målet registrerades ursprungligen vid personaldomstolen med målnummer F-4/15 och överfördes till tribunalen den 1 september 2016).

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Carpenito m.fl. mot rådet

(Förenade målen T-543/16 och T-544/16) ([1])

(Personalmål — Lön — Årlig anpassning av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda — Förordning (EU) nr 422/2014 och nr 423/2014 — Justering av lönerna och pensionerna för åren 2011 och 2012 — Motiveringsskyldighet — Proportionalitet — Berättigade förväntningar — Regler om social dialog)

(2019/C 82/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande i mål T-543/16: Renzo Carpenito (Overijse, Belgien) (ombud: advokaten M. Velardo)

Sökande i mål T-544/16: Maria Kannellopoulou (Cranves-Sales, Frankrike), José Carlos Lechado García (Bryssel, Belgien), Bernd Loescher (Rhode-Saint-Genèse, Belgien), Evelina Milenova (Bryssel) (ombud: advokaten M. Velardo)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis M. Bauer och M. Veiga, därefter M. Bauer och R. Meyer)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Europaparlamentet (ombud: M. Ecker och E. Taneva)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 270 FEUF med yrkande om dels ogiltigförklaring av rådets beslut att anpassa sökandenas löner eller pensioner med 0 procent för år 2011 enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 422/2014 av den 16 april 2014 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2011 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienterna (EUT L 129, 2014, s. 5), och att anpassa dessa med 0,8 procent för år 2012 enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 423/2014 av den 16 april 2014 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2012 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienterna (EUT L 129, 2014, s. 12), dels skadestånd för den skada sökandena anser sig ha lidit på grund av dessa beslut.

Domslut

1) *Talan ogillas i båda målen.*

2) *Sökandena ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppstått för Europeiska unionens råd.*

3) *Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 146, 4.5.2015 (målet var ursprungligen registrerat vid Europeiska unionens personaldomstol under nummer F-31/15 och överfördes till Europeiska unionens tribunal genom beslut av den 1 september 2016).

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Wahlström mot Frontex

(Mål T-591/16) ([1])

(Personalmål — Tillfälligt anställda — Frontex — Beslut att inte förlänga ett tidsbegränsat avtal — Artikel 8 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna — Omsorgsplikt — Användning av en ogiltigförklarad utvärderingsrapport — Uppenbart oriktig bedömning — Ansvar — Rättegångskostnader — Billighet — Artikel 135.1 i rättegångsreglerna)

(2019/C 82/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Kari Wahlström (Esbo, Finland) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (ombud: H. Caniard och S. Drew, biträdd av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF dels om ogiltigförklaring av beslutet av den 26 juni 2015 att inte förnya sökandens anställning som tillfälligt anställd vid Frontex, dels om ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av därpå följande förlorade arbetsinkomster och förlorade pensionsrättigheter.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 251, 11.7.2016 (målet registrerades ursprungligen vid Europeiska unionens personaldomstol under målnummer F-21/16 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1 september 2016).

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Haeberlen mot Enisa

(Mål T-632/16) [1]

(Personalmål — Lön — Årlig anpassning av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda — Förordningarna (EU) nr 422/2014 och 423/2014 — Anpassning av lönerna och pensionerna för åren 2011 och 2012 — Motiveringsskyldighet — Proportionalitet — Berättigade förväntningar — Regler om dialogen mellan arbetsmarknadens parter)

(2019/C 82/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Thomas Haeberlen (Swisttal, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna L. Levi och A. Tymen, därefter advokat L. Levi och slutligen advokaterna L. Levi och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (ombud: A. Ryan, assisterad av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europaparlamentet (ombud: E. Taneva och M. Ecker) och Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och R. Meyer)

Saken

Talan med stöd av artikel 270 FEUF om dels ogiltigförklaring av Enisas beslut av den 21 oktober 2015, varigenom sökanden ålades att erlägga 3 133,19 euro, till följd av att vederbörandes lön anpassats med 0 procent för år 2011 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 422/2014 av den 16 april 2014 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2011 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienterna (EUT L 129, 2014, s. 5) och med 0,8 procent för år 2012 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 423/2014 av den 16 april 2014 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2012 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienterna (EUT L 129, 2014, s. 12), dels skadestånd för den ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit på grund av detta beslut.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Thomas Haeberlen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa).*

3) *Europeiska unionens råd och Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader.*

[1] EUT C 410, 7.11.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – C=Holdings mot EUIPO – Trademarkers (C=commodore)

(Mål T-672/16) [1]

("EU-varumärke — Upphävandeförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket C=commodore — Ansökan om ogiltigförklaring av verkan av en internationell registrering — Artikel 158.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 198.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009 (nu artikel 58.1 a i förordning 2017/1001) — Varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk i samband med vissa av de varor och tjänster som avses med den internationella registreringen — Skälig grund för att varumärket inte har använts")

(2019/C 82/53)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: C=Holdings BV (Oldenzaal, Nederländerna) (ombud: inledningsvis advokaterna P. Maeyaert och K. Neefs, därefter P. Maeyaert och J. Muyldermans)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd: Trademarkers NV (Antwerpen, Belgien)

Saken

Överklagande av det beslut som EUIPO:s fjärde överklagandenämnd meddelade den 13 juli 2016 (ärende R 2585/2015-4), om ett upphävandeförfarande mellan Trademakers et C=Holdings.

Domslut

1) *Det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 13 juli 2016 (ärende R 2585/2015-4), om ett upphävandeförfarande mellan Trademakers et C=Holdings ogiltigförklaras i den del som överklagandenämnden avslog C=Holdings överklagande beträffande förekomsten av skälig grund för att den internationella registreringen som det bolaget innehar inte används.*

2) *EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 410, 7.11.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Pipiliagkas mot kommissionen

(Mål T-689/16) [1]

(Personalmål — Tjänstemän — Tjänsteplacering — Beslut med retroaktiv verkan — Artikel 22a i tjänsteföreskrifterna — Myndigheten saknar befogenhet — Skadeståndsansvar — Skadestånd för materiella och ideella skador)

(2019/C 82/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Nikolaos Pipiliagkas (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna J.-N. Louis och N. de Montigny, därefter J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis C. Berardis-Kayser och G. Gattinara därefter G. Gattinara och L. Radu Bouyon)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om dels ogiltigförklaring av det beslut av den 22 december 2015 som meddelats av avdelningschefen för "Karriär- och resultatplanering" i kommissionens generaldirektorat "Personal och säkerhet" om att ändra sökandens tjänsteplacering med retroaktiv verkan, dels skadestånd för de materiella och ideella skador som sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

1) *Beslutet av den 22 december 2015 som meddelats av avdelningschefen för "Karriär- och resultatplanering" i Europeiska kommissionens generaldirektorat "Personal och säkerhet" om att ändra Nikolaos Pipiliagkas tjänsteplacering med retroaktiv verkan från den 1 januari 2013 ogiltigförklaras.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och hälften av de kostnader som uppkommit för Nikolaos Pipiliagkas.*

4) *Nikolaos Pipiliagkas ska bära hälften av sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 441, 28.11.2016.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – CX mot kommissionen

(Mål T-743/16 RENV) (1)

(Personalmål — Tjänstemän — Disciplinåtgärd — Avsättning från tjänsten — Rätten till försvar — Omsorgsplikt — Artikel 22.1 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna — Artiklarna 41 och 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Skadeståndsansvar — Verklig skada — Orsakssamband)

(2019/C 82/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CX (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Simonetti och C. Ehrbar)

Saken

Talan grundad på artikel 270 FEUF med yrkande om att ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 16 oktober 2013 i vilket institutionen konstaterade att sökanden hade gjort sig skyldig till två grova fel och som en följd härav ålade honom disciplinåtgärden avsättning från tjänsten utan minskning av pensionsrättigheterna samt med yrkande om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

1) *Europeiska kommissionens beslut av den 16 oktober 2013 genom vilket CX ålades disciplinåtgärden avsättning från tjänsten utan proportionerlig nedsättning av pensionsrättigheterna ogiltigförklaras.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 85, 22.3.2014

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Monolith Frost mot EUIPO– Dovgan (PLOMBIR)

(Mål T-830/16) (1)

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket PLOMBIR — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) — Prövning av sakförhållandena — Artikel 76.1 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 95.1 i förordning 2017/1001) — Bevis som åberopats först vid tribunalen)

(2019/C 82/56)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Monolith Frost GmbH (Leopoldshöhe, Tyskland) (ombud: advokaterna E. Liebich och S. Labesius)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder, D. Walicka och M. Fischer)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Dovgan GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna J.-C. Plate och R. Kaase)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 22 september 2016 (ärende R 1812/2015–4) angående ett ogiltighetsförfarande mellan Monolith Frost och Dovgan.

Domslut

1) *Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 22 september 2016 (ärende R 1812/2015–4) ogiltigförklaras.*

2) *EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Monolith Frost GmbH, inklusive de nödvändiga kostnader som Monolith Frost haft med anledning av förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.*

3) *Dovgan GmbH ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 22, 23.1.2017

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Azarov mot rådet

(Mål T-247/17) [1]

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Ukraina — Frysning av tillgångar — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser — Bibehållande av sökandens namn på förteckningen — Rätt till egendom — Rätt att utöva en ekonomisk verksamhet — Uppenbart oriktig bedömning)

(2019/C 82/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ukraina) (ombud: advokaterna G. Lansky och A. Egger)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix och F. Naert)

Saken

Begäran med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2017/381 av den 3 mars 2017 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017, s. 34) och rådets genomförandeförordning (EU) 2017/374 av den 3 mars 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017, s. 1), såtillvida som sökandens namn bibehållits på förteckningen över de personer, enheter och organ som omfattas av dessa restriktiva åtgärder.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Mykola Yanovych Azarov ska ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 195, 19.6.2017.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Monster Energy mot EUIPO – Bösel (MONSTER DIP)

(Mål T-274/17) [1]

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-figurmärket MONSTER DIP — Äldre EU-ordmärke och äldre EU-figurmärke samt ett ej registrerat kännetecken som använts i näringsverksamhet, vilka samtliga innehåller ordet "monster" — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Risk för vilseledande association föreligger inte — Artikel 8.4 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.4 i förordning 2017/1001) — Risk för urvattning av det äldre kända varumärket föreligger inte — Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001))

(2019/C 82/58)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Monster Energy Company (Corona, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: P. Brownlow, solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd: Marco Bösel (Bad Fallingbostel, Tyskland)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 13 december 2016 (ärende R 1062/2016-2) om ett invändningsförfarande mellan Monster Energy Company och Marco Bösel.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Monster Energy Company ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 221, 10.7.2017.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – De Loecker mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-537/17) (1)

(Personalmål — Europeiska utrikestjänsten — Tillfälligt anställda — Mobbning — Begäran om bistånd — Avslag på begäran — Rätten att yttra sig — Ansvar)

(2019/C 82/59)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Stéphane De Loecker (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaten J.-N. Louis och N. de Montigny, därefter advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten (ombud: S. Marquardt och R. Spac)

Saken

Talan med stöd av artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av Europeiska utrikestjänstens beslut av den 10 oktober 2016 om avslag på sökandens begäran om bistånd som ingetts med stöd av artiklarna 12a och 24 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, dels om ersättning för den skada som sökanden anser sig ha lidit.

Domslut

1) *Europeiska utrikestjänstens beslut av den 10 oktober 2016 om avslag på Stéphane De Loeckers begäran om bistånd som ingetts med stöd av artiklarna 12a och 24 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen ogiltigförklaras.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Europeiska utrikestjänsten ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 347, 16.10.2017.

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Frankrike mot kommissionen

(Mål T-609/17) [1]

(EGFJ — Betalningar som undantas från finansiering — Betalningar som verkställts av Republiken Frankrike — Exportbidrag inom sektorn för fjäderfäkött — Schablonmässiga finansiella korrigeringar — Förordningarna (EG) nr 1290/2005 och (EU) nr 1306/2013 — Sund, god och marknadsmässig kvalitet — Kontroller — Proportionalitet)

(2019/C 82/60)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda och E. de Moustier)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Lewis och D. Bianchi)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1144 av den 26 juni 2017 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 165, 2017, s. 37), i den del beslutet undantar betalningar som verkställts av Republiken Frankrike inom ramen för EGFJ med ett belopp om 120 901 216,61 euro.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 382, 13.11.2017.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – UP mot kommissionen

(Mål T-706/17) [1]

(Personalmål — Tjänstmän — Allvarlig sjukdom — Begäran om att få arbeta deltid av medicinska skäl — Avslag på begäran — Principen om förbud mot diskriminering på grund av funktionsnedsättning — Rätten att höras — Principen om god förvaltningssed — Omsorgsplikt — Ansvar)

(2019/C 82/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: UP (ombud: advokaten M. Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Bohr och B. Mongin)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 26 april 2017 att inte bevilja sökanden rätt att arbeta deltid av medicinska skäl, dels ersättning för den ekonomiska och ideella skada sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *UP ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

(1) EUT C 5, 8.1.2018.

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Bischoff mot EUIPO

(Mål T-743/17) (1)

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket CARACTÈRE — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 82/62)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Bischoff GmbH (Muggensturm, Tyskland) (ombud: advokat D. Régnier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Pétrequin och A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Miroglio Fashion Srl (Alba, Italien) (ombud: advokat O. Vanner)

Saken

Överklagande av det beslut som första överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 20 juli 2017 (ärende R 328/2016 – 1) om ett ogiltighetsförfarande mellan Bischoff och Miroglio Fashion.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Bischoff GmbH förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 13, 15.1.2018.

Tribunalens dom av den 12 december 2018 – Vitromed mot EUIPO

(Mål T-821/17) (1)

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket VITROMED Germany — Äldre EU-figurmärket Vitromed — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 82/63)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Vitromed GmbH (Jena, Tyskland) (ombud: M. Linß, avocat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Graul, D. Walicka och M. Fischer)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Vitromed Healthcare (Jaipur, Indien) (ombud: J. Schmidt, avocat)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 26 september 2017 (ärende R 2402/2016-2), om ett invändningsförfarande mellan Vitromed Healthcare och Vitromed.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Vitromed GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 52 12.2.2018.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – CN mot parlamentet

(Mål T-76/18) ([1])

(Personalmål — Ackrediterade parlamentsassistenter — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Begäran om bistånd — Artikel 12 a i tjänsteföreskrifterna — Mobbning — Rådgivande kommittén för handläggning av klagomål om trakasserier mellan ackrediterade parlamentsassistenter och Europaparlamentets ledamöter — Beslut att avslå begäran om bistånd — Rätt att bli hörd — Principen om ett kontradiktoriskt förfarande — Beslut att inte lämna ut den rådgivande kommitténs yttrande och protokollen från vittnesförhören — Den svarande institutionen har vägrat att hörsamma tribunalens åtgärd för bevisupptagning)

(2019/C 82/64)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CN (ombud: advokaterna C. Bernard-Glanz och A. Tymen)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: D. Boytha och E. Taneva)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 20 mars 2017, varigenom dess myndighet med behörighet att sluta anställningsavtal avslog sökandens begäran om bistånd av den 13 februari 2013, dels om ersättning för den skada sökanden påstod sig ha lidit.

Domslut

1) *Europaparlamentets beslut av den 20 mars 2017, varigenom dess myndighet med behörighet att sluta anställningsavtal avslog sökandens begäran om bistånd av den 13 februari 2013, ogiltigförklaras.*

2) *Europaparlamentet förpliktas att till CN utge ett belopp på 8 500 euro för ideell skada.*

3) *Talan ogillas i övrigt.*

4) *Parlamentet ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 134, 16.4.2018.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – CH mot parlamentet

(Mål T-83/18) (1)

(Personalmål — Ackrediterade parlamentsassistenter — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Begäran om bistånd — Artikel 12a i tjänsteföreskrifterna — Mobbning — Rådgivande kommitté för handläggning av klagomål om trakasserier mellan ackrediterade parlamentsassistenter och Europaparlamentets ledamöter och förebyggande av trakasserier på arbetsplatsen — Beslut att avslå begäran om bistånd — Rätten att yttra sig — Den kontradiktoriska principen — Beslut att inte lämna ut den rådgivande kommitténs yttrande och protokollen från vittnesförhören — Svarandeinstitutionens vägran att följa en åtgärd för processledning som beslutats av tribunalen)

(2019/C 82/65)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CH (ombud: advokaterna C. Bernard-Glanz och A. Tymen)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: D. Boytha och E. Taneva)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF dels om ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 20 mars 2017 varigenom den myndighet som är behörig att ingå anställningsavtal vid denna institution avslagit sökandens begäran om bistånd av den 22 december 2011, dels om ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

1) *Europaparlamentets beslut av den 20 mars 2017 varigenom den myndighet som är behörig att ingå anställningsavtal vid denna institution avslagit CH:s begäran om bistånd av den 22 december 2011 ogiltigförklaras.*

2) *Parlamentet ska betala CH 8 500 euro som ersättning för ideell skada.*

3) *Talan ogillas i övrigt.*

4) *Parlamentet ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 134, 16.4.2018.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Multifit mot EUIPO (fit+fun)

(Mål T-94/18) (1)

(EU-varumärken — Ansökan om registrering som unionsvarumärke av ordmärket fit+fun — Absolut registeringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 82/66)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Weber och L. Thiel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer, D. Walicka, M. Eberl och A. Sesma Merino)

Saken

Överklagande av det beslut som fattades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 7 december 2017 (ärende R 847/2017 -1) angående registrering av ordmärket fit+fun som unionsvarumärke.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Multifit Tiernahrungs GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 134, 16.4.2018.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Multifit mot EUIPO (MULTIFIT)

(Mål T-98/18) (1)

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MULTIFIT — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 82/67)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Weber och L. Thiel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Sesma Merino, D. Walicka, M. Fischer och M. Eberl)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 15 november 2017 (ärende R 846/2017-1) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet MULTIFIT.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Multifit Tiernahrungs GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 134, 16.4.2018.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Knauf mot EUIPO (upgrade your personality)

(Mål T-102/18) (1)

("EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet upgrade your personality — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Reklamslogan — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 82/68)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Martin Knauf (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten H. Jaeger)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: R. Manea et A. Folliard-Monguiral)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 18 december 2017 (ärende R 1011/2017-4) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet upgrade your personality

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Martin Knauf ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*

([1]) EUT C 134, 16.4.2018.

Talan väckt den 20 december 2018 – Covestro Deutschland mot kommissionen

(Mål T-745/18)

(2019/C 82/69)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Küper, J. Otter, C. Anger och M. Goldberg)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/56 av den 28 maj 2018 om stödordning SA.34045 (2013/c) (f.d. 2012/NN) som Tyskland har genomfört för baslastkonsumenter enligt punkt 19 i Stromnetzentgeldverodnung (nedan kallad StromNEV) [delgivet med nr C(2018) 3166], särskilt avseende kvalificeringen som statligt stöd av befrielsen från nätavgifter för baslastkonsumenter för åren 2012 och 2013, avseende fastställandet att detta stöd inte är förenligt med den inre marknaden och avseende beslutet att omedelbart återkräva stödet från stödmottagarna med tillämpning av regelverket om minimiavgifter enligt punkt 19.2 andra meningen StromNEV, i dess lydelse av den 3 september 2010, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Oskäligt lång handläggningstid

   — Som första grund gör sökanden gällande att handläggningen av ärendet pågått under 62 månader, vilket med mer än två gånger överskrider den vägledande handläggningstid som anges i artikel 9.6 i förordningen om handläggning av ärenden rörande statligt stöd. ([1])

2. Andra grunden: Befrielsen från nätavgifter utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

   — Som andra grund gör sökanden gällande att det inte är fråga om någon gynnande behandling eftersom lämpligt vederlag utgår med anledning av den stabiliserande effekt på nätet som blir följden av baslastkonsumenterna. Dessutom har avgiftsbefrielsen inte finansierats med offentliga medel.

3. Tredje grunden: Förenlighet med den inre marknaden (motivering, artikel 107.3 FEUF)

— Som tredje grund gör sökanden gällande att den fullständiga befrielsen för baslastkonsumenterna åtgärdar en allvarlig störning av näringslivet i Tyskland. Energikrävande industrier måste kunna fortsätta att vara konkurrenskraftiga och det måste kunna vara möjligt att förhindra att de lämnar Tyskland för att etablera sig utomlands.

4. Fjärde grunden: Återkravsbeslutet

— Som fjärde grund gör sökanden gällande att det vore godtyckligt och skulle strida mot icke-diskrimineringsprincipen att kräva åter en minimiavgift om 20 procent av offentliggjorda nätavgifter med hänvisning till den version av punkt 19.2 StromNEV som var i kraft fram till och med den 3 augusti 2011.

— Det är endast genom att fastställa nätavgifterna enligt metoden för fysisk befordringsväg som det går att iaktta kausalitetsprincipen och principen om rimliga och icke-diskriminerande nätavgifter.

— Återkravsbeslutet åsidosätter även icke-diskrimineringsprincipen i det att kommissionen inte hänvisat till övergångsbestämmelsen i punkt 32.3 StromNEV.

— Det finns en stor skillnad mellan baslastkonsumenter och så kallade atypiska nätverksanvändare i den mening som avses i punkt 19.2 första meningen StromNEV. Det finns inte något sakligt skäl för att dessa båda nätverksanvändargrupper ska erlägga en minimiavgift om 20 procent trots de skillnader som finns mellan dessa båda grupper.

([1]) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 21 december 2018 – Briois mot parlamentet

(Mål T-750/18)

(2019/C 82/70)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Frankrike) (ombud: advokaten F. Wagner)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden(a) yrkar att tribunalen ska

— ogitligförkara Europaparlamentets beslut av den 24 oktober 2018 om upphävande av immuniteten för Steeve Briois (2018/2075 IMM) vid antagandet av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor A8-0349/2018 och

— förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier (nedan kallat protokollet) i den mån som den redigering som utförts av Steeve Briois och som lett till brottmålsrättegång i hans ursprungsmedlemsstat utgjort ett yttrande han gjort under utövandet av sitt ämbete i den mening som avses i den bestämmelsen.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 9 i protokollet genom att parlamentet åsidosatt såväl lydelsen av som andan i denna bestämmelse genom att besluta om upphävande av immuniteten för Steeve Briois, varför det beslutet ska anses utgöra en nullitet.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling och av god förvaltningssed.

— Sökanden har gjort gällande att parlamentet åsidosatt likabehandlingsprincipen genom att behandla honom annorlunda än ledamöter i jämförbara situationer. Detta har även inneburit ett åsidosättande av god förvaltningssed, som förpliktar en institution att omsorgsfullt och opartiskt pröva samtliga relevanta omständigheter.

— Sökanden har vidare gjort gällande att en rad indicier leder till slutsatsen att han utsatts för ett uppenbart fall av *de fumus persecutionis* (politisk skada).

Talan väckt den 21 december 2018 – ABLV Bank mot SRB

(Mål T-758/18)

(2019/C 82/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ABLV Bank AS (Riga, Lettland) (ombud: advokaterna O. Behrends, M. Kirchner och L. Feddern)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara SRB:s beslut av den 17 oktober 2018 avseende ABLV Bank vad gäller SRB:s beslut att inte göra en ny beräkning av och betala tillbaka den bankens förhandsbidrag till gemensamma resolutionsfonden, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tio grunder.

1. Första grunden: SRB lade inte tillräckligt stor vikt vid att gemensamma resolutionsfondens bidrag är proportionella i förhållande till tiden.

2. Andra grunden: SRB beaktade inte SRB:s egna uttryckliga erkännande att gemensamma resolutionsfondens bidrag kan betalas tillbaka proportionellt i förhållande till tiden.

3. Tredje grunden: SRB beaktade inte det uttryckliga erkännandet i artikel 12.1 i kommissionens delegerade förordning 2015/63 ([1]) att betalning endast behöver ske delvis om villkoren uppfylls endast under en del av det aktuella året.

4. Fjärde grunden: SRB stödde sig felaktigt på artikel 70.4 i förordning nr 806/2014. ([2])

5. Femte grunden: SRB stödde sig på en felaktig tolkning av artikel 12.2 i kommissionens delegerade förordning 2015/63.

6. Sjätte grunden: SRB åsidosatte principen om rättssäkerhet och principen om skydd för berättigade förväntningar.

7. Sjunde grunden: SRB åsidosatte proportionalitetsprincipen.

8. Åttonde grunden: SRB åsidosatte principen om att ingen kan åberopa egen brottslig gärning till sitt försvar (nemo auditur).

9. Nionde grunden: SRB beaktade inte relevansen av sitt tidigare handlande.

10. Tionde grunden: SRB åsidosatte artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(1) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).
(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT 255, 2014, s. 1).

Talan väckt den 4 januari 2019 – Algebris (UK) och Anchorage Capital Group mot SRB

(Mål T-2/19)

(2019/C 82/72)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Algebris (UK) Ltd (London, Förenade kungariket) och Anchorage Capital Group LLC (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokaten T. Soames samt R. East, solicitor, N. Chesaites och D. Mackersie, barristers)

Svarande: Single Resolution Board (SRB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara SRB:s beslut enligt vilket definitiva efterhandsvärderingar av Banco Popular Español S.A. inte krävdes enligt artikel 20.11 i förordning (EU) nr 806/2014 (1), och

— förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: SRB:s beslut enligt vilket definitiva efterhandsvärderingar av Banco Popular Español S.A. inte krävdes enligt artikel 20.11 i förordning (EU) nr 806/2014 grundar sig på felaktig rättstillämpning, i strid med artikel 20.11 och/eller artikel 20.12 i den förordningen, enligt vilken en definitiv efterhandsvärdering krävs när resolutionsåtgärder har vidtagits med stöd av en preliminär värdering som inte uppfyller kraven i artikel 20.1 och 20.4–20.9 i förordning 806/2014.

2. Andra grunden: SRB gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning i samband med tillämpningen av artikel 20.11 i förordning 806/2014 i det ifrågasatta beslutet, då SRB vid antagandet av detta beslut felaktigt utgick från att det inte krävdes någon definitiv efterhandsvärdering.

3. Tredje grunden: I den mån som det ifrågasatta beslutet innebär att SRB beslutade att inte öka värdet av den ersättning på 1 euro som hade betalats av Banco Santander, S.A. föreligger felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart oriktig bedömning i strid med artikel 20.11 och 20.12 i förordning 806/2014.

4. Fjärde grunden: SRB åsidosatte sin skyldighet att motivera det ifrågasatta beslutet, vilket strider mot artikel 296 FEUF.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, s. 1).

Överklagande ingivet den 4 januari 2019 – Clatronic International mot EUIPO (PROFI CARE)

(Mål T-5/19)

(2019/C 82/73)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Clatronic International GmbH (Kempen, Tyskland) (ombud: advokat O. Löffel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen ”PROFI CARE” – Registreringsansökan nr 1 372 358

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 15 oktober 2018 i ärende R 504/2018-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

— Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 11 januari 2019 – Fastweb mot kommissionen

(Mål T-19/19)

(2019/C 82/74)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Fastweb SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna M. Merola, L. Armati, A. Guarino och E. Cerchi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 31 augusti 2018 att godkänna företagskoncentrationen i ärendet M.9041 – Hutchison/Wind Tre enligt artikel 6.1 b och 6.2 i rådets förordning nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 2 och 8 i förordningen: uppenbart oriktig bedömning och bristande utredning, då kommissionen funnit att det i sig räckte att en ny mobilnätsoperatör inträdde på marknaden för att de horisontella verkningarna av koncentrationen skulle vara lösta, utan att beakta de omständigheter som avgjorde framgången för H3G.

   — Sökanden gör gällande att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning och brustit i sin utredningsskyldighet, då den fann att det räckte att en ny mobilnätsoperatör inträdde på marknaden för att de horisontella verkningarna av koncentrationen skulle vara lösta, utan att beakta de omständigheter som avgjorde framgången för H3G. Redan i ärende M.7758 hade kommissionen underlåtit att kontrollera om den nya mobilnätsoperatören en operativ kapacitet (på såväl detalj- som grosshandelsmarknaden), ekonomiska förutsättningar och incitament som i sin helhet var åtminstone likvärdiga dem för H3G, som under de första åren opererade på en starkt expansiv marknad. Kommissionen borde dessutom ha tagit hänsyn till effekten på konkurrensdynamiken av den asymmetriska tariffen för att säga upp avtal som H3G dragit nytta av och som utgjort en betydande fördel i förhållande till andra mobilnätsoperatörer.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 2 och 8 i förordningen och uppenbart oriktig bedömning av mobilnätsoperatörspaketet

   — Sökanden gör gällande en uppenbart oriktig bedömning av paketet med åtaganden. I synnerhet väcker jämförelsen med H3G:s frekvenstilldelning före sammanslagningen allvarliga tvivel kring om den planerade tilldelningen är tillräcklig. Vidare har kommissionen räknat med framtida, osäkra händelser, såsom att den nya mobilnätsoperatören kommer att delta i kommande anbudsförfaranden, utan att ta hänsyn till de högre kostnader som är förbundna med det nära förestående förnyandet och *refarmingen* av de överlåtna frekvenserna. Kommissionen har godtagit överlåtelse av ett bristande antal tomter och förlitat sig på osäkra avtal med de bolag som hyr ut telekommunikationstorn. Slutligen minskar det övergångsavtal som ingåtts med de anmälande parterna, vars struktur är baserad på kapacitet, starkt incitamenten för att investera.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 2 och 8 i förordningen och uppenbart oriktig bedömning och bristande utredning, då kommissionen grundade sin analys av koncentrationen och åtagandena på det felaktiga antagandet att priset var den enda betydande konkurrensfaktorn och förbisåg kvalitet och konvergens.

   — Sökanden betonar att utredningen varit bristfällig, då kommissionen grundade sin analys av koncentrationen och åtagandena på det felaktiga antagandet att priset var den enda betydande konkurrensfaktorn på den relevanta marknaden. Kommissionen förbisåg att kvalitet och nättäckning är lika betydelsefulla och borde inte ha begränsat sig till en statisk analys av ett starkt vinklat stickprov av användare, tillhörande den grupp som spenderade minst. Kommissionen bortsåg också från den framtida betydelsen av konvergens, som är avgörande för en ny aktör, vilken behöver en extra hävstång jämfört med en etablerad operatör (såsom H3G). Att välja en förvärvare som klarar av att möta konvergenskraven skulle ha säkerställt en bättre effektivitet och hållfasthet vad gäller åtagandena över tid.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artiklarna 2 och 8 i förordningen och bristande utredning, då kommissionen inte beaktade att koncentrationen hade ett konkurrensbegränsande syfte

— Sökanden anför att kommissionen å ena sidan medgett att så kallad *market repair* var parternas syfte med koncentrationen, men å andra sidan inte gjort någon analys av den konkurrensbegränsande samordning som parterna satte i verket genom koncentrationen. Det nya beslutet är således behäftat med detta allvarliga fel i form av bristande utredning.

5. Femte grunden: Åsidosättande av artiklarna 2 och 8 i förordningen, uppenbart oriktig bedömning av huruvida åtagandena var lämpade att lösa problemen med samordningseffekter på detaljhandelsmarknaden och bristande utredning även i sak beträffande de nationella roaming/MOCN-avtalens förenlighet med artikel 101 FEUF

— Sökanden klandrar kommissionen för en oriktig bedömning av huruvida åtagandena var lämpade att lösa problemen med samordningseffekter på detaljhandelsmarknaden. För att kunna agera verkligt aggressivt och ”bryta” jämvikten till följd av samverkan, skulle den nya aktörer behöva kunna agera oberoende av övriga mobilnätsoperatörer. Den förbestämda formeln för att få tillgång till resurser (roamingavtal och nationella MOCN) skapar dock ett långvarigt nära beroende mellan den nya mobilnätsoperatören och joint venture-företaget, som framgår av resultaten från de senaste frekvensauktionerna i Italien och, mer allmänt, alla mobilnätsoperatörers affärspolicy. Beslutet är också behäftat med ett fel i form av bristande utredning vad gäller de nationella roaming/MOCN-avtalens förenlighet med artikel 101 FEUF.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artiklarna 2 och 8 i förordningen och uppenbart oriktig bedömning av huruvida åtagandena är lämpade att lösa konkurrensproblemen på grosshandelsmarknaden för tillträde och uppringning i mobilnäten.

— Sökanden gör gällande att kommissionen gjorde fel som rekonstruerade ett kontrafaktiskt scenario och genom att finna att Iliad skulle ha incitament att erbjuda sådana tjänster trots att några sådana åtgärder inte synts till och trots den operatörens erfarenheter från Frankrike. Tvärtom gav åtagandena den nya mobilnätsoperatören incitament att agera aggressivt och själv ta över just kundbasen för *Market Virtual Network Operator*.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 8.2 i förordningen, oriktig bedömning och åsidosättande av principen om god förvaltningssed

— Sökanden åberopar åsidosättande av artikel 8.23 i förordningen (oriktig bedömning) och åsidosättande av principen om god förvaltningssed (bristande utredning), då kommissionen godtog Iliad som lämplig förvärvare utan att ta hänsyn till de risker för åtagandenas effektivitet som marknadsinträde för en operatör med sådana egenskaper innebär, och då den inte lämnat tillräckliga garantier i åtagandena, särskilt beträffande kvaliteten och nättäckningen.

8. Åttonde grunden: Uppenbart oriktig bedömning och bristande utredning, då kommissionen inte alls analyserat syftet med den nya koncentrationen

— Sökanden anför att kommissionen själv uppgett, i sitt beslut av år 2016, att syftet med transaktionen var ”market repair”, utan att analysera konsekvenserna av det. I det nya beslutet underlät kommissionen – återigen – att beakta denna väsentliga omständighet och gjorde ingen analys av syftena med den nya transaktionen, inklusive genomförande av målet med den ursprungliga transaktionen. Dessutom underlät kommissionen, i strid med sed och rättspraxis, att utvärdera de direkta effekterna av att det konkurrenstryck på marknaden som hängde samman med att VEON också hade beslutsmakt försvann.

9. Nionde grunden: Uppenbart oriktig bedömning, då kommissionen inte fann det nödvändigt att anpassa åtagandena efter de ändrade marknadsvillkoren

— Sökanden hävdar att kommissionen i praktiken ansett att ingen betydande utveckling skett på den relevanta marknaden sedan den tidpunkt år 2016 då den antog sitt beslut i ärende M.7758, utan att lämna någon motivering till detta.

Överklagande ingett den 11 januari 2019 – Pablosky mot EUIPO – docPrice (mediFLEX easystep)

(Mål T-20/19)

(2019/C 82/75)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Pablosky, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokat A. Tarí Lázaro)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: docPrice GmbH (Koblenz, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-ordmärket ”mediFLEX easystep” – Registreringsansökan nr 15 730 872

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 november 2018 i ärende R 77/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet,

— avslå ansökan om registrering av EU-varumärke nr 15 730 872 i dess helhet med avseende på de varor som omfattas av klasserna 10 och 25,

— besluta om rättegångskostnaderna till fördel för klaganden.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 207/2009.

Överklagande ingett den 11 januari 2019 – Pablosky mot EUIPO – docPrice (mediFLEX easystep)

(Mål T-21/19)

(2019/C 82/76)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Pablosky, SL (Madrid, Spanien) (ombud: juristen A. Tarí Lázaro)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: docPrice GmbH (Koblenz, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket mediFLEX easystep – Registreringsansökan nr 15 730 898

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 8 november 2018 i ärende R 76/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet,

— avslå ansökan om registrering som EU-varumärke nr 15 730 898 i sin helhet, och

— tillerkänna klaganden ersättning för sina rättegångskostnader.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 11 januari 2019 – Noguer Enríquez m.fl. mot kommissionen

(Mål T-22/19)

(2019/C 82/77)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Roser Noguer Enríquez (Andorra la Vella, Andorra), TB (*), Successors D'Higini Cierco García, SA (Andorra la Vella), Cierco Martínez 2 2003, SL (Andorra la Vella) (ombud: advokaterna J. Álvarez González och S. San Felipe Menéndez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska registrera ingivandet av ansökan om Europeiska unionens utomobligatoriska ansvar för skada som orsakats av unionen under tjänsteutövning, enligt artiklarna 268 och 340 andra stycket FEUF och, efter lämplig rättsenlig handläggning och när målet är färdigt för avgörande, meddela dom som innebär fastställande av Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar för oaktsamt handlande och eftergivenhet samt förpliktande att ersätta sökandena med, i första hand, 50 220 800 euro, i enlighet med beräkningarna och uppskattningen i det sakkunnigutlåtande som fogats till ansökan, eller, i andra hand, med det belopp som följer av ett utlåtande från en sakkunnig som utsetts av tribunalen, jämte lagenlig ränta, med ett uttryckligt förpliktande för svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena följande grunder:

1. Första grunden: Åsidosättande av det monetära avtalet mellan Europeiska unionen och Furstendömet Andorra samt felaktigt införlivande, som kommissionen godtagit, av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012. ([1])

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

— Kommissionen har närmare bestämt åsidosatt sin skyldighet att granska Furstendömet Andorras ”partiella”, förhastade, egennyttiga och bristfälliga införlivande av direktiv 2014/59/EU, genom vilket furstendömet avsiktligt underlät att inbegripa de rättigheter och garantier som aktieägarna och insättarna enligt unionslagstiftningen ska ha som nödvändiga motvikter i förfaranden för ingripande som har dessa kännetecken samt införde tilläggsbestämmelser som var diskriminerande i förhållande till andra aktieägare, och

— åsidosatt sin skyldighet att till den gemensamma kommittén och, i förekommande fall, till Europeiska unionens domstol anmäla Furstendömet Andorras underlåtenhet att fullgöra avtalet genom nämnda rättsstridiga införlivande av direktiv 2014/59/EU, vilket har medfört att sökanden har förlorat äganderätten till sina aktier. Detta skedde utan minsta motivering med hänvisning till det rådande allmänintresset, med bortseende från grundläggande principer, såsom den om proportionalitet, och utan att det föreskrevs någon sorts ersättning eller kompensation i enlighet med vad som krävs i lagstiftningen. Allt detta har inneburit ett väsentligt åsidosättande av överordnade principer i ett rättssystem och/eller i en rättsstat och av grundläggande rättigheter. Givetvis har kommissionen inte heller (inte ens fram till denna dag) anmält Furstendömet Andorras underlåtenhet med avseende på avtalets hävande.

2. Andra grunden: Åsidosättande av sökandenas grundläggande rättigheter och skydd, vilka erkänns i såväl Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, däribland rätten till egendom, rätten till god förvaltning, rätten till ett effektivt rättsmedel, principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

— Det hävdas härvidlag att Europeiska unionens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter, efter resolutionen av institutet Banca Privada de Andorra, har lett till att samtliga aktieägare, däribland sökanden, som innehar 75,52 procent av aktierna i bolaget, har förlorat allt sitt kapital, utan att få någon ersättning för det och utan att kunna motsätta sig detta.

— Det påstås även att passiviteten hos den viktigaste garanten för avtalet innebar att den andorranska lagstiftningen, efter resolutionen av BPA (Banca Privada de Andorra), inte erkände sökandenas rätt att erhålla vad som motsvarade det som skulle ha erhållits efter ett insolvensförfarande eller ett ordinärt konkursförfarande, en rätt som uttryckligen och precist anges i unionsbestämmelserna om återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, som Furstendömet Andorra skulle ha införlivat enligt avtalet.

— Slutligen har aktieägarnas rätt till en bedömning av den situation som de hamnat i efter resolutionen av ett finansinstitut, de ersättningar som de, i förekommande fall, tillerkänts eller rätten att motsätta sig och att försvara sig mot följderna av resolutionen av institutet inte heller genomförts i den andorranska rättsordningen.

3. Tredje grunden: Europeiska unionens åsidosättande av sin mest grundläggande skyldighet, nämligen den att säkerställa iakttagandet och tillämpningen av gemenskapsrätten och Europeiska unionens fördrag, f.d. artikel 17 i fördraget om Europeiska unionen, vilket gjort det möjligt för tredje land att klart avvika därifrån, till uppenbar skada för rättssäkerheten, gemenskapsinstitutionernas trovärdighet och de berättigade förväntningar som medborgarna har i förhållande till dessa institutioner.

4. Fjärde grunden: Europeiska unionen har handlat på ett sätt som utgör en tillräckligt klar överträdelse av rättsregler som ger enskilda rättigheter eller som skyddar enskilda, som inte kan motiveras av det utrymme för skönsmässig bedömning som dessa regler ger eller av att reglerna är komplexa eller oprecisa. Denna försummelse från kommissionens sida har orsakat sökandena en faktisk, verklig, säker och materiell skada, och det finns ett klart orsakssamband mellan nämnda skada och kommissionens handlande.

5. Femte grunden: Det hävdas alternativt att Europeiska kommissionen har ådragit sig skadeståndsansvar genom sin försummelse när det monetära avtalet med Furstendömet Andorra förhandlades fram och ingicks, ett avtal som inte föreskrev några mekanismer om skydd och/eller anmälan för enskilda som berörs.

([1]) EUT L 173, 2014, s. 190.

Överklagande ingett den 15 januari 2019 – Karlovarské minerální vody mot EUIPO – Aguas de San Martín de Veri (VERITEA)

(Mål T-28/19)

(2019/C 82/78)

Överklagandet är avfattat på: tjeckiska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Karlovarské minerální vody a.s. (Karlovy Vary, Republiken Tjeckien) (ombud: advokat J. Mrázek)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Aguas de San Martín de Veri, SA (Bisaurri, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-varumärke VERITEA – Registreringsansökan nr 15 592 876

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 8 november 2018i ärende R 499/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet,

— ogilla motpartens invändning,

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Talan väckt den 15 januari 2019 – CRIA och CCCMC mot kommissionen

(Mål T-30/19)

(2019/C 82/79)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: China Rubber Industry Association (CRIA) (Beijing, Kina) och China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) (Beijing) (ombud: advokaterna R. Antonini, E. Monard och B. Maniatis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1579 av den 18 oktober 2018 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2018/163, i den del den avser sökandena och deras berörda medlemmar, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Genom den första grunden har sökandena gjort gällande att den angripna förordningen utgör ett åsidosättande av artiklarna 3.1. 3.2, 3.5, 3.8 och 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (grundförordningen), då den grundar skadeanalysen på ”viktad data” för företagen i urvalet. ([1]) Även om det antas att det var tillåtet att vikta data, utfördes denna viktning på ett sådant sätt att det utgjorde ett åsidosättande av artiklarna 3.2, 3.3, 3.5 och 9.4 i grundförordningen.

2. Genom den andra grunden har sökandena gjort gällande att den omständigheten att regummerade däck inkluderades inte medförde några logiska skäl för kommissionen att fortsätta med sin utredning, vilket utgör ett åsidosättande av artiklarna 3.1, 3.2, 3.5, 3.6 och 4.1 i grundförordningen. Vid prövningen av skada och orsakssamband togs ingen hänsyn till segmenteringen av nya och regummerade däck, vilket innebär att den inte grundades på bevis och inte utgjorde en objektiv prövning, i strid med artiklarna 3.2, 3.5 och 3.6 i grundförordningen.

3. Genom den tredje grunden har sökandena gjort gällande att bedömningen av priseffekterna (prisunderskridande och målprisunderskridande) och fastställandet av nivån för underröjande av skada strider mot artiklarna 3.2, 3.3 och 9.4 i grundförordningen, eftersom hänsyn inte togs till den betydligt högre kostnaden per kilometer för ett nytt däck jämfört med ett regummerat däck och kommissionen förlitade sig på konstruerade exportpriser.

4. Genom den fjärde grunden har sökandena gjort gällande att prövningen av orsakssambandet är behäftad med inkonsekvenser och brist på positiva och/eller objektiva bevis, vilket utgör ett åsidosättande av artikel 3.2 och 3.6 i grundförordningen. Den angripna förordningen anger inte heller någon lämplig prövning av andra kända faktorer för att säkerställa att skada som orsakats av dessa andra faktorer inte tillskrivs den dumpade importen i strid med artikel 3.2 och 3.7 i grundförordningen.

5. Genom den femte grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte sökandenas rätt till försvar, samt artiklarna 6.7, 19.1, 19.2, 19.3, 20.2 och 20.4 i grundförordningen genom att inte ge sökandena tillgång till relevant information avseende skadan och fastställandet av dumping.

6. Genom den sjätte grunden har sökandena gjort gällande att justeringen för indirekta skatter utgör ett åsidosättande av artikel 2.10 b och 2..7 a i grundförordningen.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

Överklagande ingett den 21 januari 2019 – Cimpress Schweiz mot EUIPO – Impress Media (CIMPRESS)

(Mål T-37/19)

(2019/C 82/80)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Cimpress Schweiz GmbH (Winterthur, Schweiz) (ombud: Rechtsanwälte C. Eckhartt, P. Böhner och A. von Mühlendahl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Impress Media GmbH (Mönchengladbach, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket ”CIMPRESS” – EU-varumärke nr 013147624

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 30 oktober 2018 i de förenade ärendena R 1716/2017-2 och R 1786/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet,

— ogiltigförklara invändningsenhetens av den 13 juni 2017 i ärende B 2 493 933 och avslå den invändning som framställts av Impress Media GmbH mot registreringen av varumärket CIMPRESS nr 013147624,

— förplikta EUIPO och Impress Media GmbH, för det fall bolaget intervenerar i målet, att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna i överklagandenämnden.

Grund(er)

— Åsidosättande av artikel 8.2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 23 januari 2019 – Volkswagen mot EUIPO (CROSS)

(Mål T-42/19)

(2019/C 82/81)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ombud: advokaterna F. Thiering och L. Steidle)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket CROSS – Ansökan nr 16 366 528

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 14 november 2018 i ärende R 2500/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— I första hand, ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den del det innebär att klagandens överklagande avslås, och bifalla ansökan nr 16 366 528 om registrering som EU-varumärke för samtliga varor och tjänster,

— i andra hand, ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den del det innebär att klagandens överklagande avslås, och återförvisa ärendet till EUIPO:s första överklagandenämnd, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning EU 2017/1001.

— Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning EU 2017/1001.

— Åsidosättande av likabehandlingsprincipen åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV